Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Kypriakos Fylax

1909-03-28

þÿ š Å À Á ¹ ± º Ì Â ¦ Í » ± ¾ - ± Á . 1 5 6

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/9270

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΕΤΟΣ Γ' ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΥ) 28 ΜΑΡΤΙΟΥ 1909 ΑΡΙΘ. 154

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ ἐπιστολαὶ τῇ Διευθύνσει. | ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀγορὰ Κύκκου ἀριθ. 34. | Τιμὴ ~~ἑκάστου φύλλου~~ γρ. 2 | Ὑπεύθυνος Ἰδιοκτήτης ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΤΟ ΕΝ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ ΥΠΕΡΦΥΕΣ ΔΡΑΜΑ

Μέγας Γερμανὸς φιλόσοφος διδάξας τὸν ὑποκειμενικὸν ἰδανισμὸν, ὁ πολὺς Φίχτε, ἀποδίδων πραγματικὴν ὕπαρξιν εἰς μόνον τὸ ἐγὼ, φαινομενικὴν δὲ μόνον ὕπαρξιν εἰς τὰ λοιπὰ ὄντα, ὡμολόγησεν ὅτι τὰ ἡμέτερα φιλοσ. συστήματα πολλάκις δὲν εἶνε εἰμὴ ἡ ἱστορία τῆς ἡμετέρας καρδίας καὶ ὅτι ὅλαι αἱ πεποιθήσεις αὐτοῦ προσδιωρίζοντο ὑπὸ τοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ καὶ οὐχὶ τοῦ λογικοῦ· εὐφυὴς δὲ Γάλλος, ὁ Gaichiér, παρατηρεῖ ὅτι ἡ διάνοια τότε μόνον συνήθως ἀποφαίνεται γνώμην, ὅταν προηγουμένως ἡ καρδία διαπεράνῃ τοὺς συλλογισμοὺς αὐτῆς. Οἱ λόγοι οὗτοι διαπρεπῶν ἐπιστημόνων πιστοῦσι σαφῶς τὴν μεγάλην ἐπίδρασιν τῆς καρδίας, τῶν αἰσθημάτων ἡμῶν, ἐπὶ τῶν σκέψεων, αἱ ὁποῖαι πολλάκις οὐδὲν ἄλλο εἶνε εἰμὴ ἀπήχησις τῶν παλμῶν οἵτινες κυμαίνουσι τὰ στήθη ἡμῶν, καὶ καθόλου τοῦ τρόπου τοῦ βίου ἡμῶν, ἂν δὲ μεγάλην σημασίαν ἔχουσι τὰ αἰσθήματα εἰς πάντας τοὺς ἀνθρωπίνους κύκλους, ἀκατανίκητον ὅμως ἀποβαίνει τὸ κράτος αὐτῶν εἰς τὸν θρησκευτικὸν κύκλον, διότι ὀρθότατα παρετηρήθη ὅτι τὰ μὲν ἀνθρώπινα πράγματα ὀφείλει τις νὰ γνωρίσῃ ὅπως ἀγαπήσῃ αὐτὰ, τὰ δὲ θεῖα ὀφείλει τις νὰ γαπήσῃ ὅπως γνωρίσῃ.

Ἰδοὺ διατὶ προηγεῖται ἡ πίστις τῆς γνώσεως τῶν θρησκευτικῶν ἀληθειῶν· ἀλλ' ἰδοὺ συγχρόνως διατὶ καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι διὰ τῆς θήθεν ἐπιστημονικῆς μορφώσεως κατέστησαν ἀδιάφοροι, ψυχροὶ ἢ καὶ δυσμενεῖς πρὸς τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν, ὑφίστανται ἀκουσίως τὴν ἐπιρροὴν τῶν χριστιανικῶν ἰδεῶν, αἵτινες πρὸ τῆς παιδείας εἰσεχώρησαν καὶ εὗρον ἄσυλον ἀσφαλὲς τοὺς μυχοὺς τῆς καρδίας αὐτῶν.

Ἰδοὺ τέλος διατὶ κατὰ τὰς ἁγίας ταύτας ἡμέρας τὰς ὁποίας δικαίως μεγάλας ἡ Ἐκκλησία ἀπεκάλεσεν, οἱ πάντες, πεπαιδευμένοι καὶ ἀμόρφωτοι, πιστοὶ καὶ ἄπιστοι, ἀριστοκράται καὶ πληβεῖοι, ὑπὸ τὸ ἀκατα μάχητον γόητρον τῆς ἁγιότητος τῶν ἡμερῶν διατελοῦντες, κινοῦμεν καὶ μηχανικῶς ἢ τυπικῶς ἔστω τὰ χείλη πρὸς λατρείαν καὶ ὕμνον τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν παθόντος καὶ ἀναστέλλομεν δ' ὁπωσδήποτε τὴν ὁρμὴν μετὰ τῆς ὁποίας σπεύδομεν ὄπισθεν τοῦ γοητευτικοῦ ἅρματος τῶν ὑλικῶν αἰσθήσεων.

Μεγάλην ἀπεκάλεσεν εὐλόγως ἡ Ἐκκλησία τὴν ἑβδομάδα ταύτην τῆς ὁποίας τὸ ποιητικὸν ἄρωμα δαψιλῶς περιχύνεται εἰσέτι εἰς τῶν πιστῶν τὰς ψυχὰς· «ἐπειδὴ μεγάλα τινὰ, λέγει τοῦ Χρυσοστόμου τὸ εὔγλωττον στόμα, καὶ ἀπόρρητα τυγχάνει τὰ ὑπάρξαντα ἡμῖν ἐν αὐτῇ ἀγαθά· Ἐν γὰρ ταύτῃ ὁ χρόνιος ἐλύθη πόλεμος, θάνατος ἐσβέσθη..... Θεοῦ καταλλαγὴ πρὸς ἀνθρώπους γέγονε». Τῶν χριστιανῶν τὸ πνεῦμα ὑπὸ ἱεροπρεπῶν καὶ ἐξόχως κατανυκτικῶν ἱεροτελεστιῶν κινούμενον φέρεται διὰ τῶν πτερύγων τῆς πίστεως πρὸς τὰ βαρυσήμαντα γεγονότα τῶν ὁποίων ἔδρα ὑπῆρξε τοῦ Δαυὶδ ἡ πρωτεύουσα, ἡ ἁγία τοῦ Θεοῦ πόλις· ἀληθῶς τίνος εἰς τὴν μνήμην δὲν ἀνακαλεῖται κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα τὸ μέγα δρᾶμα τοῦ ὁποίου σκηνὴ ὑπῆρξεν ἡ Ἱερουσαλὴμ, πρωτεύοντα δὲ πρόσωπα ὁ Ἰησοῦς, ὁ Ἰουδαϊκὸς λαὸς, οἱ γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, οἱ ἀρχιερεῖς καὶ ὁ Πιλάτος;

Προηγήθη μακρὰ ἠθικὴ διδασκαλία παρ' Ἐκείνου· Ὅστις εἶνε ἡ ἑστία τοῦ πνευματικοῦ φωτὸς καὶ ἡ πηγὴ πάσης διδασκαλίας· διδασκαλία ἔμψυχος δι' ἀπαραμίλλων εἰκόνων καὶ προσφυεστάτων ὑποδειγμάτων οἱονεὶ αἰσθητοποιοῦσα κατὰ τρόπον καταληπτὸν εἰς ἁπάσας τῆς κοινωνίας τὰς τάξεις τὸ ἰδεῶδες τῆς ἠθικῆς, τὸ ὁποῖον, ἐν μέρει κατανοήσαντες, ἀπεδείχθησαν ἀνίκανοι οἱ πρὸ Χριστοῦ ἠθικολόγοι καὶ αὐτοὶ οὗτοι νὰ θέσωσιν εἰς πρακτικὴν ἐφαρμογὴν· διδασκαλία πλήρης κύρους καὶ ζωῆς ἐπιβαλλομένη εἰς τὴν συνείδησιν τῶν ἀκροατῶν, συντελεστικὴ λοιπὸν πρὸς διάπλασιν καὶ διαμόρφωσιν τοῦ ἀτομικοῦ καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ κοινωνικοῦ βίου.

Παρὰ τὸ οὐράνιον δὲ τοῦτο κήρυγμα ἔβαινεν ἀχωρίστως καὶ συνεχὴς θαυματουργία ἀπαλλάττουσα τὸν λαὸν ἀπὸ τῆς παντοειδοῦς ἀθλιότητος, παρέχουσα τὴν κίνησιν εἰς τὰ ἀδρανῆ μέλη τῶν παραλύτων, ἀποδίδουσα τὸ φῶς εἰς τὸ ἐσβεσμένον βλέμμα τῶν τυφλῶν καὶ ἐπαναφέρουσα τὸ μειδίαμα εἰς τὰ χείλη ἐκεῖνα, ἅτινα ἐσφράγισε τοῦ θανάτου τὸ παγερὸν καὶ ὀλέθριον φίλημα.

Ἐνώπιον τοιούτου ἠθικοῦ μεγαλείου καὶ τοιαύτης πανισχύρου δυνάμεως τὰ πλήθη κλίνοντα τὴν κεφαλὴν ἀκολουθοῦσι δέσμια διὰ τῶν δεσμῶν τῆς ἀγάπης, εὐγνωμοσύνης καὶ τοῦ θαυμασμοῦ.

Ὁ κόκκος τοῦ σινάπεως τῆς παραβολῆς ἤρχισε νὰ βλαστάνῃ εἰς ἔδαφος καλῶς μὲν προπαρασκευασθὲν διὰ τῆς καλλιεργίας ἀκαμάτων ἐργατῶν, τῶν προφητῶν, ἀληθῶς δὲ καταρδευόμενον ὑπὸ τῶν νεμάτων τῆς θείας τοῦ Ἰησοῦ χρηστοτερείας καὶ νὰ ἐκπέμπῃ ἤδη κλάδους πλήρεις σφρίγους καὶ κάλλους. Ἀλλ' ἀκριβῶς ταῦτα, τὸ σφρίγος καὶ τὸ κάλλος, ἡ τάσις πρὸς ἀνάπτυξιν, καὶ ἡ ὡραιότης, κινοῦσι θύελλαν παθῶν εἰς τὴν ταπεινὴν καὶ εὐτελῆ ψυχὴν τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων, οἱ ὁποῖοι ἠρέσκοντο νὰ βλέπωσι τὸν ἀτυχῆ λαὸν διαρκῶς δουλεύοντα ὑπὸ τὸ πέλμα τῆς ἀκορέστου φιλοδοξίας των καὶ τῆς ἀκρατήτου ἀρχομανίας.

Ἐν ὀνόματι λοιπὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν ὁ ποῖον μόνον διὰ τῶν χειλέων ἐλάτρευον, ἐν ὀνόματι τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου, τὸν ὁποῖον κατὰ τὸ συμφέρον ἠρμήνευον καὶ τοῦ ὁποίου τὰς ὑψίστας διατάξεις κατεπάτουν ἐν τῷ βίῳ, διϋλίζοντες μόνον τὸν κώνωπα τῶν ἐντολῶν ἐκ τοῦ ἀκαθάρτου ποτηρίου τῆς ἀνομίας τὸ ὁποῖον ἀναισθήτως κατέπινον· ἐν ὀνόματι τῆς θρησκείας, τῆς ὁποίας ψευδεῖς ἦσαν καὶ πλαστοὶ ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν ἀντιπρόσωποι, περιορίζοντες ταύτην εἰς ἁπλοῦς καὶ ἀγόνους εἰς ἔργα ἀγαθὰ τύπους, κατασυκοφαντοῦσι τὸν Ἀμωμον ὡς καταλύτην τοῦ θρησκ. νόμου καὶ παραβάτην τῶν Ἰουδαϊκῶν ἐθίμων, πλάνον πλανῶντα τὸν λαὸν καὶ τῆς Ρωμαϊκῆς ἐξουσίας ἐχθρόν.

Τοιοῦτος ὑπῆρξε πάντοτε ὁ φθόνος, τοιαύτη ἐν γένει ἡ κακία· ἀνοσίως σφετερίζεται τὴν αἴγλην τῆς ἀρετῆς διὰ νὰ καλύψῃ ἀφ' ἑνὸς τὸ σκοτεινὸν καὶ εἰδεχθὲς πρόσωπον αὐτῆς, ὡραῖον καὶ θελκτικὸν ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων τοῦτο παραστήσῃ, ἀπαισίαν δὲ ἀφ' ἑτέρου καὶ μισητὴν τὴν ἀβρὰν καὶ περιναλλῆ ἀντίπαλον, τὴν ἀθῶαν ἀρετὴν πρὸ τῶν ὀμμάτων τοῦ κόσμου, τοῦ προσφιλοῦς εἰς τὴν πρώτην ἐραστοῦ.

Τὸ κέρδος εἶνε διπλοῦν δι' αὐτήν.

Διὰ τοιούτων μέσων καὶ τοιούτων ἐνεργειῶν ὁ λαὸς ἔστις πρὸ πέντε ἡμερῶν ἔσεισε τὸν ἀέρα διὰ τῶν ἐνθουσιαστικῶν αὐτοῦ ζητωκραυγῶν ὑπὲρ τοῦ Μεσσίου, τοῦ ἐνδόξου τοῦ Δαυὶδ κληρονόμου, ὁ αὐτὸς λαὸς, θῦμα ὑπερτάτης ραδιουργίας καὶ ἀπάτης τὴν ἕκτην ἡμέραν συνωθεῖται πρὸ τοῦ πραιτωρίου καὶ μανιωδῶς κραυγάζει «Σταυρωθήτω· ἄρον, ἄρον σταύρωσον αὐτό.»· ἀπήχησις ἀνίερος τῶν ἐν τῷ συνεδρίῳ ἀνοσίων κραυγῶν τῆς ὑποκρισίας· «ἐβλασφήμησε· τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτύρων; ἔνοχος θανάτου ἐστί».

Ἡ πώρωσις τοῦ Μ. Συνεδρίου καὶ τοῦ λαοῦ ἡ ἀναισθησία, ἐνισχυθεῖσαι ὑπὸ τῆς ἀνισχύρου θελήσεως, καὶ τῆς δειλίας τοῦ συμφεροντοσκόπου Πιλάτου, ἐπιφέρουσι τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα. Τὴν φρικτὴν ἀγωνίαν ἐν Γεθσημανῇ, ἀγωνίαν κατὰ τὴν ὁποίαν ἀπεκαλύφθη, κατὰ θείαν βουλὴν καὶ πρὸς διδασκαλίαν ἡμῶν τοὺς ὁποίους καθ' ἑκάστην οἱ ὑλικοὶ πειρασμοὶ καταβάλλουσι, τελείως ἡ ἀνθρωπίνη φύσις τοῦ Ἰησοῦ, ἡ ἀδυναμία ταύτης παλαίουσα μὲν πρὸς τὸ καθῆκον στιγμιαίως ἀλλ' ἀμέσως πάσχουσα ἦτταν οἰκτρὰν, ἀκολουθεῖ ὑπὸ τὸ σκότος τῆς νυκτὸς ἡ σύλληψις τοῦ Ἀναμαρτήτου πρὸς καταδίκην ἐκ τῶν προτέρων ἄνευ δίκης.

Τὸ ὑπερφυὲς δρᾶμα λαμβάνει πλέον τὴν μεγίστην τραγικότητα.

Μετὰ τῶν κακούργων ὡς κακοῦργος κρέμαται ἀπὸ τοῦ ἀτιμωτικοῦ ὀργάνου τοῦ σταυροῦ «ὁ ὡραῖος κάλλει παρὰ πάντας βροτοὺς» καὶ ὡς ἄμορφος «νεκρὸς καταφαίνεται, ὁ τὴν φύσιν ὡραΐσας τοῦ παντός.» Οἴμοι! τῶν Ἀγγέλων ὁ Βασιλεὺς, ὁ διὰ τῆς παντοδυναμίας ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας καὶ μετὰ θαυμαστῆς ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων προνοίας περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, κεῖται ἄπνους, ἐσταυρωμένος ὡς Πέρσης ἢ Ρωμαῖος δοῦλος καὶ δεχόμενος ἐπιπλέον τὰς ὕβρεις, τὴν χλεύην καὶ τοὺς ἐμπτυσμοὺς ἀνόμου Ἑβραίων ὄχλου. Πρὸ τοῦ πτώματος τῶν ἀνθρώπων κακούργων ἀφοπλίζεται συνήθως καὶ τὸ μέγιστον πάθος καὶ μετά τινος δειλοῦ σεβασμοῦ ἀτενίζει τὴν ἐκλιποῦσαν μορφὴν· πρὸ τοῦ μεγίστου ὅμως τῆς ἀνθρωπότητος Εὐεργέτου, πρὸ αὐτῆς τῆς Θεότητος ὑπὸ ἀνθρωπίνην μορφὴν εὑρισκομένη τῶν σκληροτραχήλων Ἰουδαίων ἡ βδελυρὰ ψυχὴ, αἰσθάνεται ἀγρίαν εὐχαριστησιν ἐκπέμπουσα τοὺς μυκτηρισμοὺς καὶ τὸ ἀσεβὲς σκῶμμα· ὑπέρτατος καὶ ἀπαραδειγμάτιστος βαθμὸς πωρώσεως καὶ διαφθορᾶς.....

Εἶνε ἡ τρίτη ἡμέρα καθ' ἣν ἐτάφη ἐντὸς λαξευτοῦ ἐπὶ βράχου μνημείου «ὁ ἀχώρητος πανί»· ἀλλ' αἱ σφραγῖδες τοῦ ἀσφαλτοθέντος κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Συνεδρίου τάφου δὲν εἶνε τοσοῦτον ἰσχυραί, οὐδ' ὁ ἐπιτεθεὶς λίθος τοσοῦτον βαρὺς, ὥστε νὰ δυνηθῶσι νὰ κρατήσωσιν ἐντὸς Ἐκεῖνον, Ὅστις διὰ τῆς παντοδυναμίας ἐδημιούργησε κόσμους ὁλοκλήρους καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς τὴν ζωήν. Μετὰ παλλομένης ἐκ χαρᾶς καὶ σκιρτώσης καρδίας ἀκούουσιν αἱ εὐγνώμονες Μυροφόροι παρὰ τοῦ Ἀγγέλου τὸ εὐφρόσυνον ἄγγελμα ὅτι Χριστὸς ἀνέστη, ὡς ἀπαρχὴ καὶ βεβαίωσις ἀλαθήτος τῆς ἐν τῇ μελλούσῃ ζωῇ ἁπάντων ἀναστάσεως.

Τοῦ λοιποῦ τὸ κήρυγμα τῆς Ἀναστάσεως εἶνε ἡ βάσις ἐπὶ τῆς ὁποίας ἱδρύονται εἰς ἅπαντα τὸν πεπολιτισμένον κόσμον αἱ χριστιανικαὶ κοινωνίαι· τὸ φῶς τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Θεανθρώπου Σωτῆρος διεχύθη ἁπλέτως ἤδη ἀνὰ τὸν κόσμον, ἔχει διηνεκῶς ἡ ἀνθρωπότης καὶ ὑπὸ τὰς γλυκείας αὐτοῦ ἀκτῖνας δύναται νὰ χωρῇ ἀπροσκόπτως εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς δόξης· φῶς μελιχρὸν φωτίζον τὴν διάνοιαν καὶ θερμαῖνον τὴν καρδίαν· φῶς διὰ τοῦ ὁποίου δύνανται νὰ φωτισθῶσιν οἱ καθήμενοι εἰς τὸ σκότος καὶ τὴν σκιὰν τοῦ θανάτου, φῶς διὰ τοῦ ὁποίου δύνανται νὰ θερμανθῶσι οἱ μακρὰν τῆς Ἐκκλησίας μένοντες καὶ ριγοῦντες εἰς τὰς ψυχρὰς ἀγκάλας τῆς ἁμαρτίας.

Ἀλλὰ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος τῆς Ἀναστάσεως τὴν σημασίαν εὑρύνει καὶ παρὰ τὴν μεγάλην θρησκευτικὴν ἑορτὴν, τὴν βασιλίδα τῶν χριστ. ἑορτῶν, ἀναμένει καὶ ἄλλην ἐξ ἴσου μεγάλην, τοῦ παλαιοῦ προγονικοῦ κράτους τὴν ἀναβίωσιν καὶ Ἀνάστασιν· *Λαμπρὰν* πραγματικὴν ὀνειρευόμεθα καὶ ἄλλην ὡς αὐτὴν ἡ ὁποία θὰ ἀνατείλῃ αὔριον, διαλύουσαν τελείως τῆς δουλείας τὰ σκότη, καὶ παρέχουσαν εἰς πάντας τοὺς Ἕλληνας τὸ θάλπος διὰ τῶν ἀγλαῶν τοῦ φωτὸς τῆς Ἐλευθερίας ἀκτίνων.

ΚΩΝΣΤ. Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

Ο ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΟΡΤΗΣ

Ἡ μεγάλη καὶ κοσμοϊστορικὴν κεκτημένη σημασίαν Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις δὲν ἀποτελεῖ μεμονωμένον γεγονὸς ἐν τῇ ἐθνικῇ ἡμῶν ἱστορίᾳ, ἀλλ' εἶναι μία τῶν φάσεων τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν βίου ἀναδοῦσα λάμψιν ἐξαιρετικὴν καὶ διὰ τοῦ ἠθικοῦ προπάντων μεγαλείου αὐτῆς δικαίως ἐπισπασαμένη καὶ ἐπισπωμένη τὸν θαυμασμὸν τῶν ἀπροκαταλήπτων καὶ εὐσυνειδήτων μελετητῶν τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἱστορίας.

Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς ἁλώσεως τῆς Βασιλευούσης Πόλεως ὤμοσε τὴν ἀνάκτησιν αὐτῆς καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς Βυζαντιακῆς Αὐτοκρατορίας, καὶ τοῦτο μετὰ θαυμαστῆς πίστεως ὑπέσχετο πρὸς τὴν πολιοῦχον αὐτῆς Θεοτόκον καὶ Δέσποιναν διὰ τοῦ ποιητοῦ.

Ὁ ἥρως καὶ μάρτυς Αὐτοκράτωρ Κωνσταντῖνος ΙΑ' πᾶσαν ἰδέαν περὶ ὑποσπόνδου παραδόσεως τῆς Κων)πόλεως ἀποκρούσας καὶ ἐλπίδα καὶ χαρὰν τῶν Ἑλλήνων ἀνακηρύξας αὐτὴν, προείλετο ἡρωϊκώτατον θάνατον διδάσκων οὕτω τὸν ὑποδουλούμενον Ἑλληνισμὸν, ὡς τῷ πάλαι ὁ Λεωνίδας ἐν Θερμοπύλαις, πῶς εἶναι δυνατὴ εἰς τοὺς ἀριθμητικῶς ἀδυνάτους ἡ νίκη κατὰ μυριάνδρων στρατιῶν καὶ τίνας ἀγῶνας αὕτη συντρέχει καὶ στεφανοῖ.

Ἀπὸ τῆς 29 Μαΐου 1453 μέχρι τῆς 25 Μαρτίου 1825 οὐδέποτε τὸ Ἑλληνικὸν ἐπελάθετο τοῦ ὅρκου του ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἀνεγέρσεως, καὶ οὐδέποτε κατέθηκε τὰ ὅπλα οὐδ' ἐπαύσατο μαχόμενον ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς του ἐλευθερίας ὁρμητήρια καὶ προμαχῶνας ἔχον τὰ περίδοξα τῆς πατρίδος του ὄρη ἢ τὴν περισσότερον ἔτι δεδοξασμένην θάλασσάν του.

Ἡ ἰδεώδης πατρὶς τῶν ὀνείρων καὶ πόθων του δὲν ἦτο πλέον ἡ κλασικὴ Ἑλλὰς τοῦ Λεωνίδου καὶ τοῦ Θεμιστοκλέους ἀλλὰ τοῦ Μακεδόνος Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν χιλιετῶν Αὐτοκρατόρων τοῦ Βυζαντίου. Τῆς Ἑλληνοχριστιανικῆς Αὐτοκρατορίας ἔθετε τὰ ὅρια ὅπου εἶχον χαράξει ταῦτα ἀνεξάλειπτα ἡ ἀήττητος σπάθη τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν μεγάλων Αὐτοκρατόρων τοῦ Βυζαντίου. Τὴν ἰδεώδη ταύτην πατρίδα ἐνετύπωσε βαθύτατα εἰς τὴν καρδίαν καὶ τὴν διάνοιαν τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς οὐχὶ κοῦφος καὶ μάταιος σωβινισμὸς ἀλλὰ ἡ ἱστορία δύο χιλιετηρίδων, ἱστορία οἵαν οὐδὲν ἄλλο ἔθνος ἐν τῷ κόσμῳ ἐδημιούργησεν.

Διὰ ταῦτα τὸ δεδουλωμένον καὶ τυραννούμενον Γένος ἡμῶν, καίτοι ἐγκατέλιπον αὐτὸ οἱ λογάδες καὶ οἱ ταγοὶ καὶ πάντες οἱ ὑπερέχοντες ἐπὶ γένει καὶ ἀρετῇ καὶ μαθήσει, καίτοι περιήχθη εἰς ἀμάθειαν καὶ ἄγνοιαν βαρβαρικὴν, οὐδέποτε οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἐλιποψύχησεν οὐδ' ἀπέβαλε τὴν ἐλπίδα τῆς παλινορθώσεως τῆς Βυζαντιακῆς αὐτοκρατορίας. Ὁ ἡρωϊκώτατος Βασιλεὺς δὲν ἦτο δυνατὸν ν' ἀποθάνῃ ὑπὸ τὰ πλήγματα βαρβαρικοῦ ἀκινάκου, οὐδ' ὁ ἱερεὺς τῆς Ἁγίας Σοφίας νὰ καταλίπῃ ἀτελῆ τὴν θείαν λειτουργίαν ἕνεκα τῆς ἁλώσεως. Ἀμφότεροι οὗτοι ἀπελιθώθησαν εἰς μάρμαρον τοῦ Πεντελικοῦ ὑπέρτερον καὶ ἧττον φθαρτὸν, ὡς εἶχεν ἀπολιθωθῆ τὸ ἀθάνατον ἑλληνικὸν πνεῦμα εἰς τὰ μεγάλα ἔργα τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχι-

τεκτονικῆς καὶ πλαστικῆς. Ἐφ' ᾗ ρης ὁ Μαρμαρωμένος Βασιλιᾶς καὶ τὸν ἅγιον δίσκον ἐπὶ κεραλῆς κρα τῶν ὁ μαρμαρωμένος ἱερεὺς ἀναμένουσι καὶ προσδοκῶσι τὴν ἐθνικὴν ἐξέγερσιν ἵνα ἐκεῖνος μὲν τεθῇ πάλιν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς νέας Ἑλληνικῆς στρατιᾶς, οὗτος δὲ περατώσας τὴν θείαν λειτουργίαν νὰ μετοδώσῃ τῶν ἀχράντων μυστηρίων εἰς τοὺς νικητάς.

Ἀπὸ τοῦ πρώτου ἐν Μάνῃ κλέφτου Κορκοδείλου Κλωδᾶ μέχρι τοῦ τελευταίου πολεμιστοῦ τῆς ἐθνικῆς παλιγγενεσίας μία καὶ ἡ αὐτὴ διῆκεν ἰδέα καὶ ἀπόφασις μέχρι ἐσχάτων πόλεμος ἐν ὀνόματι τοῦ Αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου καὶ ὑπὲρ τῆς παλινορθώσεως ἀκεραίας τῆς Βυζαντιακῆς Αὐτοκρατορίας. Ἡ Ἑλληνικὴ ἄρα ἐπανάστασις ἐγένετο τὸ μέγιστον τέως ἐπεισόδιον μακροῦ καὶ ἀδιαλλάκτου πολέμου ὑπὲρ τῶν ὑψίστων καὶ εὐγενεστάτων ἰδεωδῶν λαοῦ μεγαλουργήσαντος ἐν τῷ κόσμῳ καὶ ἀξιοῦντος ὅπως συνεχίσῃ τὴν λαμπρὰν καὶ τρισένδοξον σταδιοδρομίαν του. Καὶ ὁ πανηγυρισμὸς τῆς ἐπετείου Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως πρέπει νὰ διεξάγηται κατὰ τρόπον ὥστε νὰ ἀνακαλῇ καὶ διαιωνίζῃ ἐν τῇ μνήμῃ τῶν πανηγυριζόντων οὐ μόνον τὰ μεγάλα καὶ ἔνδοξα τοῦ ἀγῶνος γεγονότα ἀλλὰ καὶ πάντα τὰ ἐλατήρια καὶ τὰ ἰδανικὰ τῶν μεγάλων ἀγωνιστῶν καὶ μαχητῶν αὐτοῦ.

Αἱ ἐθνικαὶ ἑορταὶ πρέπει νὰ γίνωνται οἱονεὶ πηγαὶ ὑψηλῶν καὶ μεγάλων ἐμπνεύσεων, αὗται δὲ προσγίνονται ἀπὸ τῆς ἀναπολήσεως τῶν μεγάλων γεγονότων τῆς ἐθνικῆς ἱστορίας ἐκπεφρασμένων διὰ συμβόλων, ἅτινα καθιέρωσε τὸ παρελθὸν καὶ ἠσπάσατο ἐπὶ αἰῶνας τὸ ἔθνος. Ὀρθότατα, λοιπόν, ἐφέτος ἐν Λευκωσίᾳ ὁ πανηγυρισμὸς τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς θὰ τελεσθῇ ἐν συνδυασμῷ μὲν μετὰ τῶν τοπικῶν ἀγώνων, κύκλιοι δὲ χοροὶ θὰ ψαλῶσι περὶ τὸ ἡρῶον καὶ ὀρχήσεις θὰ τελεσθῶσιν ἐθνικαί, οἷας ἐτέλουν οἱ πρωτουργοὶ τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως, καὶ παιᾶνες θὰ ἠχήσωσιν ἐν τῷ σταδίῳ καὶ κιθάραι καὶ αὐλοὶ καὶ λύραι μετὰ ἄλλων ἐγχόρδων ὀργάνων καὶ κοτίνου στέφανοι θὰ διανεμηθῶσιν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ηὐλογημένοι καὶ ὑπὸ τοῦ Γένους ἡμῶν τιμώμενοι εἰς νικητάς.

Ὁ λογιωτατισμὸς τοῦ παρελθόντος ἠθέλησε νὰ ἐξονυχίσῃ τὴν βυζαντιακὴν ἀπὸ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἱστορίας ἐμπνεόμενος ὑπὸ τῆς μοχθηρίας καὶ τῆς πλάνης τῆς φραγκικῆς χρονογραφίας καὶ κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὰς βαθύτατα ἐρριζωμένας παρὰ τῷ Ἑλληνισμῷ ἀναμνήσεις τῶν λαμπρῶν καὶ ἐνδόξων ἡμερῶν τῆς Βυζαντιακῆς Αὐτοκρατορίας. Εὐτυχῶς σήμερον φῶς ἄπλετον ἐπιχυθὲν διέλυσε τὴν ἀχλὺν τοῦ ψεύδους καὶ τῆς προλήψεως καὶ τοῦ Βυζαντίου ἡ ἱστορία ἀναδεικνύεται ἐξίσου λαμπρὰ καὶ ἔνδοξος πρὸς τὴν ἀρχαίαν τοῦ κλασικοῦ Ἑλληνισμοῦ, μεθ' οὗ συνδέεται στενώτατα καὶ ἀποτελεῖ συνέχειαν ἐκείνου συνεπῆ ὅλως καὶ ἐναρμόνιον. Τὴν ἑνότητα καὶ τὸν δεσμὸν τοῦτον πρέπει νὰ ἐμφαίνῃ καὶ ἡ ἐθνικὴ ἑορτὴ διὰ τῶν βυζαντιακῶν συμβόλων καὶ σημάτων ἅτινα ἐτήρησε καὶ ἡ ἐκκλησία διὰ τῶν χειμερινῶν τῆς δουλείας αἰώνων καὶ νὰ θέτῃ ταῦτα παρὰ τὰ νέα ἐθνικὰ σύμβολα καὶ σήματα, ἵνα καταδηλῶται ἡ βαθεῖα ἐν τῇ ἐθνικῇ συνειδήσει πίστις ἐπὶ μέλλον ἐθνικὸν ἀντάξιον καὶ ἰσότιμον εἰμὴ ὑπέρτερον τοῦ μεγάλου παρελθόντος.

Ἐὰν ἄλλα πεπολιτισμένα καὶ μεγάλα ἔθνη ἀνακαλοῦσιν εἰς τὴν διάνοιαν τῶν συγχρόνων τὴν ἀμφιβόλου ἀξίας ἱστορίαν τοῦ μεσαιωνικοῦ παρελθόντος αὐτῶν διὰ πανοπλιῶν καὶ συμβόλων καὶ σημάτων παρωχημένων αἰώνων, ἵνα προκαλέσωσιν ἐμπνεύσεις καὶ ἐνθουσιασμὸν ἐθνικὸν, πόσῳ μᾶλλον ἡμεῖς Ἕλληνες καὶ τὴν λαμπροτάτην ἐν τῷ κόσμῳ ἱστορίαν δημιουργήσαντες δικαιούμεθα μετὰ καυχήσεως καὶ ὑπερηφανείας ν' ἀναπεταννύωμεν εἰς τὰς θωπείας τῆς σημερινῆς αὔρας τὰ αὐτοκρατορικὰ λάβαρα καὶ τὰ ναυτικὰ σήματα, ὑπὸ τοὺς πλαταγισμοὺς τῶν ὁποίων ἤγειρεν ἡ Ἑλληνικὴ Αὐτοκρατορία οὐρανομήκη τρόπαια καὶ πρὸ τῆς θείας τούτων ἐρρίγησαν αἱ ἀκάθεκτοι βαρβαρικαὶ ὁρδαὶ τῆς Ἀνατολῆς καὶ τοῦ Βορρᾶ.

ΟΙ ΤΟΠΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ
ΚΑΙ
Η ΕΘΝΙΚΗ ΕΟΡΤΗ
ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι

ΕΚΚΛΗΣΙΣ

Συμπολῖται,

ΕΠΙ χρόνον μακρὸν ἐσίγησαν τὰ Κυπριακὰ Στάδια καὶ τῶν ἐθνικῶν πανηγύρεων ὁ χαρμόσυνος εἰς ταῦτα συναγερμὸς παντὸς ὅ,τι ἔχει ἐκλεκτὸν εἰς κάλλος καὶ εἰς ῥώμην σώματος καὶ ψυχῆς ἡ Ἑλληνικωτάτη νῆσος ἡμῶν, ἀπὸ ἐτῶν ἤδη δὲν ἐκόσμησεν αὐτά.

Σφόδρα ποθήσαντες τὰς θεσπεσίας ταύτας πανηγύρεις καὶ θέλοντες ὅπως ἀποτινάξῃ ἡ Ἑλληνὶς νεολαία ἀποχαυνωτικὴν νάρκην ἥτις φωτεύει μετὰ τῶν σωμάτων καὶ τὰς ψυχὰς, ἀνελίβομεν ὅπως ἀνοίξωμεν εἰς αὐτὴν πρὸς εὐγενῆ ἁμιλλαν εὐρὺ καὶ περίκομψον τὸ ἐν Λευκωσίᾳ Στάδιον τοῦ ἡμετέρου Ἑλληνικοῦ Γυμναστικοῦ Συλλόγου **«Τὰ Παγκύπρια»**.

Πρὸς εὐόδωσιν τῆς προσπαθείας ἡμῶν ταύτης ἐπικαλούμεθα τὴν εὐγενῆ σύμπραξιν καὶ βοήθειαν παντὸς φιλομούσου καὶ φιλοπάτριδος συμπολίτου διακηρύττοντες πανταχοῦ τὴν ψυχικὴν καὶ σωματικὴν ἀνυσιμότητα τῶν ἀγώνων καὶ τὴν ἐθνικὴν κατ' ἐξοχὴν παρηγορίαν καὶ ἐνθάρρυνσιν ἣν ἀποκομίζονται οἱ ὁπωσδήποτε συμμετέχοντες τοιούτων πανηγύρεων.

Μόνη καὶ πρώτη πάντων τῶν λαῶν τῆς ὑφηλίου ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ ἐνεκαίνισε πανηγύρεις, καθ' ἃς ἡ ἐπίδειξις σωματικῆς καὶ ψυχικῆς ῥώμης καὶ κάλλους ἀπετέλει τὴν πρὸς τὸ θεῖον λατρείαν καὶ τὸ ἐπιλάμψαν ἀνὰ τὸν ἑλληνικὸν ὁρίζοντα ἀνέφικτον καὶ ἀθάνατον ἐθνικὸν μεγαλεῖον ἐδικαίωσε πάσας τὰς προσδοκίας αὐτῆς ἀπὸ τούτων.

Αἱ γυμναστικαὶ ἀσκήσεις ἀπετέλεσαν εὐγενεστάτην ἐνασχόλησιν τοῦ ἔθνους ἡμῶν καὶ ὅπου αὗται διετηρήθησαν καὶ κατ' αὐτοὺς τοὺς δυσχειμέρους χρόνους τῆς δουλείας, ἀπετέλεσαν τὴν ὡραιοτάτην καὶ μάλιστα παρήγορον ἔκφανσιν τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ζωῆς.

Ἐνῷ τὸ δουλεῦον γένος ἔκυπτε μετὰ δυσφορίας τὸν αὐχένα ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῆ βδελυκτῆς τυραννίας, οἱ ἁρματωλοὶ καὶ οἱ κλέφτες τὰς πλατείας τῶν χωρίων καὶ τῶν ἡμέρων τοὺς ἐπιπέδους τόπους μετέβαλλον εἰς παλαίστρας καὶ εἰς στάδια καὶ προεπονοῦντο ἐν αὐτοῖς πρὸς τὸν μέγαν καὶ ἀγαλέον ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς παλιγγενεσίας ἀγῶνα καὶ ἀπὸ τῶν αὐτοσχεδίων ἐκείνων γυμνασίων ἐξῆλθον οἱ ἀθάνατοι ἥρωες τῆς ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος καὶ οἱ πρόδρομοι ἐκείνων οὓς εὐμενὴς ἡ θεία Πρόνοια προώρισεν ὅπως συνεχίσωσι καὶ συντελέσωσι τὴν ἀκεραίαν ἀποκατάστασιν μιᾶς μεγάλης καὶ ἐνιαίας Ἑλληνικῆς Πατρίδος.

Εἴπερ ποτε σήμερον τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ὅλον εἶναι ἀνάγκη ὅπως ἐπιρρώσῃ τὸ ἐθνικόν του φρόνημα καὶ σφυρηλατήσῃ χαλύβδινον τὸν ἐθνικὸν χαρακτῆρά του καὶ ἀνδρώσῃ τὴν ἐθνικὴν ψυχήν του, ἵνα μετὰ θάρρους μὲν ἀντιμετωπίσῃ τοὺς πολλοὺς καὶ παντοίους ἐχθρούς του μετὰ ἀποφασιστικότητος δὲ ἡρωϊκῆς διαμφισβητήσῃ πρὸς αὐτοὺς τὰ ἀπαράγραπτα ἐθνικὰ δίκαιά του.

Ἡ πανήγυρις εἰς ἣν προσκαλοῦμεν τὸ φιλόπολι καὶ φιλόμουσον Ἑλληνικὸν τῆς Κύπρου Κοινὸν ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἐπιδείξῃ πρὸς αὐτὸ θεάματα καὶ ἀκροάματα θέλγοντα τὴν ψυχὴν καὶ ἀνακαλοῦντα εἰς ζωὴν καὶ εἰς δρᾶσιν τὰ εὐγενέστερα καὶ τὰ ὑψηλότερα συναισθήματα καὶ διανοήματα τῶν θεωρῶν.

Ὁ συνδυασμὸς τοῦ πανηγυρισμοῦ τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἀγώνων θὰ παράσχῃ τὴν εὐκαιρίαν ὅπως ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνηγμένοι ὡς οἷόν τε πλεῖστοι ἀντιπρόσωποι πασῶν τῶν ἑλληνικῶν κοινοτήτων τῆς νήσου ἑνώσωσι τοὺς ζωηροὺς παλμοὺς τῶν καρδιῶν αὐτῶν εἰς ἐναρμόνιον μολπὴν καὶ ὕμνον πρὸς τὸ ἐθνικὸν ἰδεῶδες ὑπὲρ οὗ ἡ ἡμίθεος γενεὰ τοῦ 1821 ἠγωνίσθη καὶ ἐδοξάσθη καὶ ὑπὲρ οὗ πᾶσαι αἱ γενεαὶ τοῦ μέλλοντος ὀφείλουσι νὰ μεριμνῶσι καὶ ἀγωνίζωνται ἐν εἰρήνῃ τε καὶ ἐν πολέμῳ μέχρι τελείου θριάμβου αὐτοῦ.

Πρὸς τοιοῦτον ἀγῶνα εἰρηνικὸν προσκαλεῖται τὸ παγκύπριον Ἑλληνικὸν Κοινὸν εἰς τὸ Στάδιον τῆς Κυπριακῆς πρωτευούσης, ἵνα ἴδῃ τὴν εὐελπιν ἑλληνίδα νεότητα ἐπιδεικνύουσαν ὅλην τὴν σωματικὴν καὶ ψυχικὴν αὐτῆς ῥώμην, ἥτις σφυρηλατεῖται καὶ διαπλάττεται ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς Ἐκπαιδευτηρίοις καὶ ἐν τῷ γυμναστηρίῳ. Μετὰ τῆς γυμναστικῆς καὶ ἡ μουσικὴ μόρφωσις ἐπεδιώχθη κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο μετὰ μείζονος ἐπιμελείας καὶ δεξιότητος καὶ προήχθη ταχέως εἰς βαθμὸν ἐπίζηλον καὶ τὰ μάλιστα ἐνθαρρυντικόν.

Παρὰ τὴν παλαίστραν, τὸ στάδιον καὶ τὴν ὀρχήστραν ἔπρεπε νὰ τεθῇ καὶ τὸ θέατρον, ἕτερος οὗτος μέγας παράγων τῆς ἠθικῆς ἀνυψώσεως τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος καὶ ἐπίνοια τῆς ἑλληνικῆς μεγαλοφυΐας.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 26 Μαρτίου 1909.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ

Η ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΕΛΛΑΣ
ΟΔΗΓΟΣ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Τὸ πρῶτον ἐν Κύπρῳ Γλυπτικὸν Ἐργαστήριον.

Αἱ Ἀθῆναι, ἀφότου ἀνεδείχθησαν πολιτικῶς ὡς πρωτεύουσα τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου ταχέως ἀπέβησαν καὶ ἑστία φωτισμοῦ πνευματικοῦ οὐ μόνον τῆς μικρᾶς ἐλευθέρας γωνίας ἀλλὰ καὶ τοῦ δουλεύοντος ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῆς ἁπάσης. Καθ' ὃν χρόνον αἱ ἀπὸ τῆς Δύσεως διάφοροι καὶ πολυώνυμοι προπαγάνδαι λυμαίνονται τὰ διάφορα ἐν Ἀνατολῇ φύλα, μόνη ἡ Ἑλληνικὴ παιδεία διαχέει ἀνὰ τὸς ἑλληνικὰς ἐν αὐτῇ κοινότητας τὸ γλυκύτερον καὶ μᾶλλον ζωογόνον πνευματικὸν φῶς, ἐμπεδοῦσα τὸ ἐθνικὸν φρόνημα, καθαίρουσα καὶ σφηρηλατοῦσα τὸν ἐθνικὸν χαρακτῆρα καὶ ἐξυγιαίνουσα καθόλου τὴν Ἀνατολὴν ἀπὸ τοῦ μιάσματος τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς ἐξαχρειώσεως ἣν ἀπεργάζεται ἡ δουλεία καὶ ὑποβάλλει ὁ εἰδεχθέστατος θρησκευτικὸς καὶ φυλετικὸς τρισηλυτισμός.

Ἡ πολιτικὴ ἀβελτηρία δὲν ἐπέτρεψεν ὅπως συντελεσθῇ ἀκριβῶς ὁπωσδήποτε στατιστικὴ ἐμφαίνουσα τὴν εὐεργετικὴν τῆς ἐλευθέρας μητρὸς ἐπίδρασιν ἐπὶ τὰς Ἑλληνικὰς Κοινότητας ἐν τε τῇ Εὐρωπαϊκῇ καὶ τῇ Ἀσιατικῇ Τουρκίᾳ, ἐν αὐτῇ τῇ Βουλγαρίᾳ καὶ τῇ Ρουμανίᾳ ἔτι, ἵνα μὴ ἀναφέρωμεν τὴν Αἴγυπτον καὶ τὸ Σουδὰν, ὅπου ἕλληνες προπορεύονται τῆς εὐρωπαϊκῆς κατακτήσεως καὶ ἐπιτελοῦσιν ἀναίμακτον καὶ ἀποτελεσματικωτέραν ἢ ἔνοπλοι στρατιαὶ κατάκτησιν ἐκπολιτιστικήν.

Ἐὰν συνετάσσετο τοιαύτη στατιστικὴ θὰ κατέπλησσεν, ἐσμὲν βέβαιοι, τὸν εὐρωπαϊκὸν κόσμον καὶ θὰ κατεδείκνυεν ὅτι ἡ ἐκπολιτιστικὴ τῆς Ἑλλάδος ἀποστολὴ ἐν Ἀνατολῇ, δὲν εἶνε ἀλῆ φρασεολογία ἀλλὰ περιφανὲς καὶ ἀδιαφιλονίκητον γεγονός.

Πρό τινων ἐτῶν ἐσχομεν ἀφορμὴν ὅπως δείξωμεν ὅτι ἐξ Ἑλλάδος κατῆλθον εἰς Κύπρον οἱ πρῶτοι μηχανουργοὶ καὶ χωνευταὶ τοῦ πρώτου ἐν Κύπρῳ Μηχανουργείου καὶ Χυτηρίου τοῦ κ. Ἰ. Κυριακίδου ἐν Λεμεσῷ, οὗτινος τὰ ἐκτεθέντα πέρυσιν ἔργα ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς Λάρνακος ἐπεσπάσαντο τὸν θαυμασμὸν ἄγγλων εἰδημόνων. Ἐξ Ἑλλάδος προσῆλθον οἱ ἄριστοι ἐφαρμοσταὶ τοῦ Μηχανουργείου τοῦ Σιδηροδρόμου καὶ ἐκεῖθεν πάλιν προσῆλθον οἱ πρῶτοι ἀμαξοπηγοί, ἐγκαταστάντες ἐν Λευκωσίᾳ καὶ προάγοντες τὴν βιομηχανίαν ταύτην Ἡ δὲ χρυσοχοϊκὴ καὶ ἐν Λάρνακι καὶ ἐν Λευκωσίᾳ ἀντιπροσωπεύεται λίαν εὐπρεπῶς ὑπὸ χρυσοχόων ἐκ τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος προελθόντων, καὶ ἡ λεπτουργικὴ ἐκεῖθεν τελειοποιεῖται διὰ νέων εἰς Ἀθήνας ἐπὶ τούτῳ μεταβαινόντων πρὸς ἐξάσκησιν καὶ τελείωσιν.

Τὸ εὐδοκιμώτατα λειτουργοῦν ἤδη Κλωστήριον ἐν Ἀμμοχώστῳ τοῦ κ. Μαντζούρα καὶ Σίας ὑπὸ ἑλλήνων μηχανικῶν ἀρχιεργατῶν καὶ ἐργατριῶν ἐκ Πειραιῶς ἐτέθη ἐν ἐνεργείᾳ καὶ δι' αὐτῶν εἰσήχθη ἡ τέχνη αὕτη ἐν Κύπρῳ.

Αἱ ὡραῖαι τέχναι, αἵτινες ἔσχον τῷ πάλαι τὴν Ἑλλάδα κοιτίδα μοναδικὴν καὶ ἤρθησαν ἐκεῖ εἰς ὕψος καὶ μεγαλεῖον ἀνέφικτον ἐφεξῆς, μετὰ τῆς ἐλευθερίας ἐπανῆλθον εἰς τὴν πάτριον γῆν αὐτῶν καὶ ταχέως προήχθησαν εἰς βαθμὸν ἐπίζηλον. Τὸ Μετσόβειον Πολυτεχνεῖον ἀπὸ τριῶν περίπου δεκαετηρίδων παρασκευάζει οὐ μόνον μηχανικοὺς καὶ ἀρχιτέκτονας, ἀλλὰ καὶ γλύπτας καὶ ζωγράφους, ὧν τινες μάλιστα διαπρεπεῖς κατέλαβον θέσεις ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἰδίᾳ ἐν Γερμανίᾳ.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἀνατολὴ δὲν ἀπέμεινεν, ὡς εἰκός, ἀμέτοχος καὶ τοῦ εὐεργετήματος τούτου, διότι εἰς πάσας τὰς μεγαλοπόλεις αὐτῆς καὶ ἀρχιτέκτονες διακεκριμμένοι καὶ γλύπται ἀξιόλογοι εὐδοκιμώτατα ἐξασκοῦσι τὰ καλλιτεχνικὰ ἔργα των. Ἡ Κύπρος μόνη ἐστερείτο μέχρι πρὸ μικροῦ καὶ ἀρχιτεκτόνων καὶ γλυπτῶν καὶ παρέμενεν εἰς τὴν διάκρισιν ἀτλοϊκῶν οἰκοδόμων τῆς δὲ γλυπτικῆς οὐδὲ ἀκμὴ ὑπῆρχεν.

Εὐτυχῶς ἀπὸ τοῦ ἄρτι λήξαντος ἔτους ἐγκατέστη ἐν Λευκωσίᾳ πτυχιοῦχος τοῦ Μετσοβείου Πολυτεχνείου ἀρχιτέκτων, ὅστις κατὰ τὰ πρῶτα αὐτοῦ βήματα ἐπέδειξεν ὅτι κέκτηται πάντα τὰ ἐφόδια τά τε θεωρητικὰ καὶ τὰ πρακτικὰ πρὸς πλήρη εὐδοκίμησιν εἰς τὸ εὐεργετικὸν διὰ τὴν νῆσον καλλιτεχνικὸν ἅμα καὶ οἰκοδομικὸν ἔργον του Ὁ κ. Θεοδ. Φωτιάδης, Ἀρχιτέκτων, ἠδυνήθη ἐπὶ γηπέδου ἐν περιβάλλοντι ἀπροσφόρῳ νὰ σχεδιάσῃ τὸ μέγα ἐν Βαρωσίοις Ξενοδοχεῖον κατὰ τρόπον οὕτως ἐπιτήδειον, ὥστε ἔσωθεν μὲν νὰ περιλάβῃ ὡς οἷόν τε πλείονα δωμάτια, πάντα εὐήερα καὶ ἐν πᾶσι πρόσφορα, ἔξωθεν δὲ νὰ προσδώσῃ εἰς τὴν οἰκοδομὴν μεγαλοπρέπειαν καὶ κάλλος τέως ἄγνωστα ἐν Κύπρῳ.

Ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ τοῦ κ. Φωτιάδου, Κυπρίου, πρέπει νὰ παύσωσι πλέον τὰ διαπραττόμενα ταρατουργήματα καὶ εἰς δημοσίας καὶ εἰ, ἰδιωτικὰς οἰκοδομὰς καὶ μάλιστα εἰς ναοὺς, ὅπου διαπράττεται ἀσυνειδήτως ἢ μᾶλλον θρασεῖα βεβήλωσις κατὰ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν ἀρχιτεκτονικῆς.

Τὰ ἄριστα ἀρχιτεκτονικὰ μνημεῖα ἐν Κύπρῳ εἶναι τὰ φραγκικὰ, μεθ' ὧν στενώτατα εἶναι συνδεδεμένη καὶ ἡ φραγκικὴ γλυπτική ὁ λεγόμενος δηλ. ἄλλως γοτθικὸς ρυθμός. Μετὰ τῆς καταλύσεως τῆς φραγκικῆς δυναστείας ἐν Κύπρῳ ἡ ἀρχιτεκτονικὴ καὶ ἡ γλυπτικὴ μετὰ τῶν φραγκων ἀπεδήμησαν ἐκ τῆς νήσου, καὶ ἐφεξῆς ἡ μὲν γλυπτικὴ ἐξέλιπε παντελῶς, ἡ δὲ ἀρχιτεκτονικὴ ἐξέπεσεν εἰς τὴν βορείαν καὶ ἀπειροκάλον οἰκοδομὴν τῶν Ἐνετῶν, οἵτινες οὔτε ἀρχιτέκτονες οὔτε γλύπται ποτὲ ἀγαθοὶ ὑπῆρξαν, ἀλλὰ μόνον τὴν ζωγραφικὴν ἐθεράπευσαν καὶ ἐξήσκησαν ἐπιτυχῶς.

Καίτοι οὐδὲν μετὰ τὴν κατάλυσιν τῆς Φραγκικῆς δυναστείας βλέπομεν μνημεῖον ἀρχιτεκτονικὸν ὑπὸ τὴν ἀληθῆ ἔννοιαν τῆς ἀρχιτεκτονικῆς ὡς τέχνης, πιθανὸν νὰ ἐπετράφησαν καὶ νὰ εἰργάσθησαν ἐν Κύπρῳ ἀρχιτέκτονες ὑπό τε τὴν ἐνετικὴν καὶ τὴν τουρκικὴν ἔτι κυριαρχίαν, γλυπτικῆς ὅμως ἔργα οὐδαμοῦ πλέον φαίνονται καὶ τὰ ὑπάρχοντα προέρχονται ἔξωθεν.

Δὲν θὰ ἀποστῶμεν, λοιπόν, πολὺ τῆς ἀληθείας, ἐὰν εἴπωμεν ὅτι τὸ πρῶτον γλυπτικὸν ἐργαστήριον μετὰ τὴν φραγκικὴν δυναστείαν ἱδρύθη ἐν Λευκωσίᾳ πρό τινων μόλις μηνῶν ὑπὸ τοῦ κ. Ἀνδρ. Θυμοπούλου, διανύσαντος τὰς καλλιτεχνικὰς σπουδὰς καὶ ἀσκήσεις του ἐν τῷ Μετσοβείῳ Πολυτεχνείῳ μετ' ἐξαιρετικῆς ἐπιδόσεως, διότι δι' ὅλης τῆς διαρκείας τῶν σπουδῶν του ἠρίστευσεν εἰς τοὺς ἐτησίους διαγωνισμοὺς λαμβάνων τὸ πρῶτον πάντοτε βραβεῖον.

Οὕτως ἄρτιος παρεσκε ασμένος καλλιτέχνης ὁ κ. Θυμόπουλος πρῶτος αὐτὸς μετὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους, μετακομίζει ἐξ Ἑλλάδος τὴν κατ' ἐξοχὴν Ἑλληνικὴν τέχνην, τὴν Γλυπτικὴν, εἰς τὴν ἰδιαιτέραν πατρίδα του Κύπρον καὶ ὑπὸ ἀρίστους οἰωνούς.

Κατὰ συγκυρίαν ἀγαθὴν τὸ πρῶτον ἀνατεθὲν εἰς αὐτὸν ἔργον εἶναι ἐπιτύμβιος στήλη εἰς τὸν ἀοίδιμον **Ἀρχιεπίσκοπον Σωφρόνιον Β'** καὶ μετ' εὐχαριστήσεως εἴδομεν τὰς ἐπιτυχεῖς ἀπαρχάς. Ἐν τῷ ἐπεξεργαζομένῳ ἤδη προπλάσματι προφαίνεται μικρὸν κατὰ μικρὸν ἡ γλυκεία καὶ συμπαθὴς μορφὴ τοῦ ἀοιδίμου Σωφρονίου ἐν προτομῇ ἥτις θὰ ἐπικαθῆται στήλης φερούσης βυζαντιακὸν ἐπίκρανον κοσμούμενον διὰ μαιάνδρου Ἑλληνικοῦ ἄριστα συμβολίζον τὸ ἐκκλησιαστικὸν μετὰ τοῦ ἐθνικοῦ ἀξιώματος τοῦ Προέδρου τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας στενώτατα καὶ ἀρρήκτως συνδεδεμένα. Τὴν στήλην ἐπεξεργάζονται λιθοξόοι ἐπιτήδειοι καὶ ἄριστα ἠσκημένοι οὓς μετεκαλέσατο ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κ. Θυμόπουλος κατάρτισας τὸ γλυπτικὸν ἐργαστήριόν του εὐπρόσωπον ἐξ ἀρχῆς καὶ ἱκανὸν ὅπως ἐπαρκῆ εἰς τὴν προϊοῦσαν φιλοκαλίαν καὶ καλαισθησίαν τῶν νησιωτῶν.

Ἕτερον ἔργον ἐν ἐκτελέσει διατελοῦν εἶναι ἐπιτύμβιος στήλη τοῦ μακαρίτου Καπνεργοστασιάρχου Κ. Διανέλλου μετ' ἀναγλύφου προτομῆς ἐν προπλάσματι, οὗτινος ἀναγνωρίζει τὴν μορφὴν πᾶς ὁ γνωρίσας αὐτὸν ἐν τῇ ζωῇ ἐξειργασμένην ὑπὸ τῆς καλλιτεχνικῆς σμίλης τοῦ γλύπτου.

Οἱ ἀνερχόμενοι εἰς τὴν Κυπριακὴν πρωτεύουσαν ἐκ τῶν ἄλλων πόλεων τῆς νήσου ἂς μὴ παραλίπωσι νὰ ἐπισκεφθῶσι τὸ γλυπτικὸν ἐργαστήριον τοῦ κ. Θυμοπούλου ἵνα δια προσωπικῆς ἀντιλήψεως πεισθῶσιν περὶ τῆς πραγματικῆς ἀξίας καὶ σημασίας τοῦ πρώτου ἐν Κύπρῳ γλυπτικοῦ ἐργαστηρίου, νὰ συντελέσωσι δὲ εἰς τὴν ὑποστήριξιν καὶ εὐδοκίμησιν τῆς ὡραίας τέχνης ἐν τῇ Ἑλληνικωτάτῃ νήσῳ ἡμῶν.

Ἡ ἀρχιτεκτονικὴ ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Θ. Φωτιάδου ἔχει ἀξιόλογον μύστην καὶ συνιστῶμεν τὸν ὑπηρεσίας αὐτοῦ πρὸς πάντας τοὺς ἀνεγείροντας οἱασδήποτε οἰκοδομὰς μάλιστα δὲ πρὸς τὰς Ἑλληνικὰς Ὀρθοδόξους Κοινότητας αἵτινες πρέπει νὰ παύσωσιν ἀνεγείρουσαι πλέον ναοὺς οὐδεμίαν ἔχοντος σχέσιν οὐχὶ μόνον πρὸς ἐκκλησιαστικὴν ἀλλὰ καὶ πρὸς οἱανδήποτε ἀρχιτεκτονικήν. Πρέπει νὰ πεισθῶσιν ὅτι οἱ χρησιμοποιοῦντες καὶ ἀμελοῦντες τὰς ὑπηρεσίας ἀκριθοῦς ἀρχιτέκτονος ποιοῦνται τὴν ἀρίστην οἰκονομίαν καὶ φειδὼ, διότι οὐ μόνον καλλιτεχνικὴν ἀλλὰ καὶ πρόσφορον καὶ ὑγιεινὴν οὕτω ἀπεργάζονται τὴν οἰκοδομὴν αὐτῶν.

Μετὰ παρρησίας διαβεβαιοῦμεν τὸ Κοινὸν ὅτι συνιστῶντες πρὸς αὐτὸ τὰς ὑπηρεσίας τῶν ἄνωθι καλλιτεχνῶν ἐλαυνόμεθα μόνον ὑπὸ τῆς σφοδρᾶς ἐπιθυμίας ὅπως ἐνισχύσωμεν καὶ ἐνθαρρύνωμεν αὐτοὺς ἐν τῷ καλλιτεχνικῷ ἔργῳ των, πλὴν δὲ τοῦ λοιποῦ ὁ ἀρλεκινισμὸς τῆς χειριστῆς μορφῆς περὶ τὰς οἰκοδομὰς καὶ ἡ ἀπειροκαλία ἥτις μετὰ πολλῶν ἄλλων ἐπικτήτων ἐλαττωμάτων εἶνε συνέπεια τῆς μακρᾶς δουλείας.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΟΥ ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Τὸ Παγκύπρ. Γυμνάσιον τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Λευκωσίας νέαν ἐξετέλεσεν ἐπιστημονικὴν καὶ ἀρχαιολογικὴν ἐκδρομὴν τῇ π. Κυριακῇ εἰς τὴν πανάρχαιον προμηκυναίαν ἀκρόπολιν τῆς Λήδρου.

Τῇ $7^1/_2$ π. μ. ὁ στρατιωτικὸς λόχος τῶν μαθητῶν ἐν βήματι καὶ παραστήματι καθόλου στρατιωτικῷ ἐξεκίνησεν ἀπὸ τοῦ Γυμνασίου ὑπὸ τοὺς ἤχους τῶν σαλπίγγων καὶ τοὺς κρότους τῶν τυμπάνων αὐτοῦ ἐκτελῶν καθ' ὁδὸν καὶ ἀσκήσεις στρατιωτικὰς καὶ τῇ $8^1/_2$ ἀφίκετο εἰς τὴν κώμην Ἀγλαντζᾶ, ἧς οἱ κάτοικοι προϋπήντησαν αὐτῷ μετὰ σημαίας Ἑλληνικῆς καὶ πάντες ἐν σώματι μετέβησαν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν ὅπου ἤρξατο ἀμέσως ἡ λειτουργία τῶν πιστῶν, ψαλλόντων τὰ δοξαστικὰ τῶν μαθητῶν τοῦ Παγκυπρίου Διδασκαλείου καὶ δι' ὅλης τῆς ἀκολουθίας οἱ περὶ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν μουσικὴν παρασκευαζόμενοι μαθηταὶ ἔψαλον ἐκ περιτροπῆς μετὰ τῶν ψαλτῶν τοῦ χωρίου ἅπασαν τὴν ἀκολουθίαν.

Ἐξ ἀφορμῆς τοῦ Εὐαγγελικοῦ ἀναγνώσματος τῆς ἡμέρας ἐγένετο σύντομος ὁμιλία περὶ τῆς εὐσεβείας ὡς ὑψίστης ἀρετῆς, σωζούσης καὶ προαγούσης πᾶσαν κοινωνίαν, καὶ περὶ τῆς ἀνάγκης ὅπως ἐνισχύεται αὕτη διὰ τῆς κοινῆς λατρείας ἐν Ἐκκλησίαις καὶ ἐν τῷ οἴκῳ διὰ τῆς προσευχῆς. Μικρὸν πρὸ τῆς ἀπολύσεως χορὸς μαθητῶν ἔψαλλε τὸν πολυχρονισμὸν τῶν Ἑλλήνων Βασιλέων καὶ ἐπεσφραγίσθη οὕτος διὰ τριπλῆς βροντώδους παρὰ παντὸς τοῦ Ἐκκλησιάσματος ζητωκραυγῆς: **Ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων Βασιλέων ὡς κληρονόμων καὶ διαδόχων τῶν Ἑλλήνων Αὐτοκρατόρων, ὑπὲρ τῆς ἑνότητος τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως τῆς Κύπρου μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος.**

Ἐτελέσθη μετὰ τοῦτο λιτανεία περὶ τὸν ναὸν καὶ ἐνώπιον παρατάξεως τῶν μαθητῶν ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ λειτουργοῦ ἱερέως τὸ εὐαγγέλιον τῆς εἰσόδου τοῦ Κυρίου ἡμῶν εἰς Ἱεροσόλυμα. Μετὰ τὸν ἀσπασμὸν τοῦ Εὐαγγελίου οἱ μαθηταὶ προπεμπόμενοι ἐν συγκινήσει ὑπὸ τῶν χωρικῶν ἀνῆλθον εἰς τὸν ὑπερκείμενον λόφον καὶ διηυθύνθησαν πρὸς τὴν κυβ. ἐπαυλιν Ἀθαλάσσαν ὅπου κατέφθασαν τῇ 11 π. μ. Ἐκεῖ ἐγένετο ἐπιστάθμευσις πρὸς ἀνάπαυσιν ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγ. Γεωργίου καὶ λιτὸν τῶν μαθητῶν καὶ τῶν καθηγητῶν γεῦμα. Μετὰ πορείαν εἶτα ἀνηφορικὴν ἡμισείας ὥρας ἅπαντες οἱ μαθηταὶ ἀνῆλθον ἐπὶ τοῦ ἐπιπεδοκορύφου λόφου Ἄρωνα, ὡς λέγεται κοινῶς, τῇ 1 μ.μ. καὶ εὑρέθησαν πρὸ μεγαλοπρεπῶν παὶ παραδόξων ἐρειπίων ἐγειρομένων ἐκεῖ ἀπὸ 4,000 σχεδὸν ἐτῶν.

Ὁ γεωλογικὸς σχηματισμὸς τοῦ λόφου τούτου καὶ τῶν παρακειμένων καὶ ἄλλων ὁμοίων του, ὧν αἱ ἐπίπεδοι κορυφαὶ ἐγειρόμενοι μακρὰν πρὸς δυσμὰς ἀπὸ τῆς πεδιάδος τῆς Μόρφου διεγράφοντο ἐπὶ τοῦ ὁριζοντος ὡς γιγάντειοι πύργοι ἀπετέλουν ὡραῖον θέμα πρὸς γεωλογικὴν διδασκαλίαν, ἥτις θὰ ἦτο συνέχεια τῆς πρὸ δεκαπενθημέρου γενομένης ὑπὲρ τὸ Κεφαλόβρυσον τῆς Κυθραίας, οὗτινος ὁ ὑπερκείμενος λόφος ἦτο εὐδιακριτος ἐφ' οὗ ἐγένετο ἡ διδασκαλία ἐκείνη. Μετὰ συνοπτικὴν ὑπόμνησιν τῶν τότε εἰρημένων πρὸς τοὺς αὐτοὺς μαθητὰς, παρεστάθη εἰς αὐτοὺς ἡ νῆσος διατελοῦσα ἔτι ὑπὸ τὴν θάλασσαν, καὶ ἐξέχοντα ὑπὲρ αὐτὴν μόνον τὰ πυριγενῆ τοῦ Τροόδους καὶ Μαχαιρᾶ καὶ τὴν διατογενῆ ὄρη τῆς Κυρηνείας ἀναγόμενα εἰς τὴν κρητιδικὴν καὶ τὴν ἠώκαινον περίοδον, εἰς ἣν ἐπηκολούθησεν ἡ ὀλιγόκαινος καὶ μειόκαινος, εἰς ἃς ἀνάγονται τὰ κυθραϊκὰ πετρώματα ἢ οἱ λεγόμενοι κοινῶς κῶνοι.

Εἰς ταύτην ἐπηκολούθησεν ἡ Πλειόκαινος περίοδος, καθ' ἣν ἐξήρθη ὁ πυθμὴν τῆς πλειοκαίνου θαλάσσης καὶ συνετελέσθη ὁ γεωλογικὸς σχηματισμὸς τῆς νήσου περισώζων σημαντικὸν μέρος τῆς ἀρχικῆς μορφῆς του διὰ τῶν ἐπιπεδοκορύφων λόφων, οἵτινες εἶναι ἀψευδῆ μαρτύρια τελικῆς καὶ ὁλοσχεροῦς ἀποκαταστάσεως τῆς χέρσου, ἑτοίμης ἤδη νὰ δεχθῇ τοὺς πρώτους αὐτῆς λογικοὺς κατοίκους.

Ὁ τόπος ἐφ' οὗ ἵσταντο οἱ ἐκδρομεῖς καὶ τὰ παράδοξα ἐρείπια ἐφ' ὧν ἀνεπαύοντο ἀκροώμενοι ἀναγκαίως ἐπέβαλον τὸν συνδυασμὸν τῆς γεωλογικῆς μετὰ τῆς ἀρχαιολογικῆς διδασκαλίας, ἐξ ἧς ἡ Κυπρία Ἑλληνικὴ μαθητεύουσα νεότης θὰ ἐμάνθανε τὰ τελευταῖα πορίσματα τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐπιστήμης περὶ τῶν πρώτων κατοίκων τῆς νήσου, ἔχουσα ἐνώπιον αὐτῆς ζωηρότατα ἴχνη αὐτῶν τοὺς προμηκυναίους τύμβους καὶ τὰ ἐκ πολυσυνθέτου οἰκοδομικῆς τείχη διαφωτιζόμενα ἤδη ὑπὸ τῶν ἐν Κρήτῃ καὶ ἄλλοθι τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου ἀνασκαφῶν. Εἰς τὰ τεκμήρια ταῦτα προσηχθησαν ἐκ τῆς ἀρχαιολογικῆς συλλογῆς τοῦ Ἀναγνωστηρίου **«Ἀγάπη τοῦ Λαοῦ»** καὶ δείγματα ἀγγείων τῆς νεολιθικῆς καὶ τῆς χαλκῆς περιόδου εἰς ἣν ἀνῆκον πάντες οἱ κάτοικοι τῆς Ἀκροπόλεως, ἣν οἱ ἀρχαιολόγοι θέλουσιν ὡς τὴν ἐν τῇ ἀσσυριακῇ ἐπιγραφῇ του Σαργὼν ἀναγραφομένην ὑποτελῆ πόλιν τῆς Κύπρου Lidir ἢ Λήδρον.

Ὡς ἀσφαλὲς συμπέρασμα τῶν προσαχθέντων εἰς τοὺς μαθητὰς πορισμάτων τῶν νεωτάτων ἀρχαιολογικῶν ἐρευνῶν προῆλθεν ὅτι τῆς Κύπρου οἱ πρῶτοι κάτοικοι εἴτε Θρακόφρυγες ἦσαν ὡς ἐμφαίνουσιν ἀραιά τινα καὶ στοιχειώδη ὅλως τεκμήρια ἀρχαιολογικὰ, εἴτε τῶν τοῦ Αἰγαίου φύλων, ὡς κάλλιον ὑποστηρίζουσιν αἱ νεώτεραι ἔρευναι, ἀνῆκον πάντες εἰς φυλὰς συγγενεστάτας πρὸς τὰ φύλα ἐκεῖνα ἅτινα ἀπετέλεσαν ἀργότερον τὴν ἑλληνικὴν ἐθνότητα, καὶ ὁ Κυπριακὸς πολιτισμὸς ἀναπτυχθεὶς καθ' ἑαυτὸν ἐν τῇ νήσῳ ἐπέδρασεν ἐπὶ τὰς ἀπέναντι χώρας Κιλικίαν, Συρίαν καὶ Φοινίκην μέχρι αὐτῆς τῆς Παλαιστίνης.

Οἱ μαθηταὶ ὄρθιοι καὶ ἀσκεπεῖς περὶ τὸ τέλος τῆς διδασκαλίας ἐχαιρέτισαν εὐλαβῶς τὰ περιλιπόμενα διὰ τεσσάρων ὅλων χιλιάδων ἐτῶν λείψανα τῶν παλαιτάτων προγόνων αὐτῶν μαθόντες ὅτι ἂν οἱ αἰῶνες καὶ τῆς φύσεως τὰ στοιχεῖα μετέβαλον ἔκτοτε τῆς ~~ἀρχαίας~~ φύσεως τὴν μορφὴν, ἀναλλοίωτος καὶ ἀδιάφθορος παρέμεινεν ὁ Κυπρ. λαὸς κατὰ θαυμαστὸν τρόπον ἀποκρούσας πᾶσαν ξενικὴν καὶ ἀλλόφυλον ἐπίδρασιν καὶ διατηρήσας τὸν ἐθνικὸν χαρακτῆρα, τὴν γλῶσσαν καὶ τὰς ἐθνικὰς παραδόσεις, ἀσπασάμενος δὲ ἐν τοῖς πρώτοις τὴν θείαν τοῦ Ναζωραίου Θεανθρώπου διδασκαλίαν.

Ἐλπίζομεν ὅτι ἀπεκόμισαν οἱ μαθηταὶ ἐκεῖθεν ὡς τελικὸν τῆς διδασκαλίας πόρισμα ὅτι ὕψιστον ἔχουσι καθῆκον ν' ἀφιερώσωσιν ἑαυτοὺς εἰς τὴν ὑψηλὴν ἰδέαν τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως τῆς Κύπρου, ἐφ' ἧς ἔχει δικαίωμα ἡ Κύπρος ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην νῆσον Ἑλληνικὴν διὰ τῶν εὐγενεστέρων ἀγώνων καὶ ἐκ τῶν μᾶλλον ἐνυρέτων ἔργων.

Ἡ διδασκαλία διήρκεσε σχεδὸν ἐπὶ τρίωρον θὰ συνεχισθῇ δὲ εἰς προσεχεῖς ἐκδρομὰς ἐν ὑπαίθρῳ μὲν διὰ τὴν ὑπολειπομένην πλειστόκαινον καὶ σύγχρονον περίοδον καὶ εἰς τόπους ἀρχαιολογικοὺς, ἐν τῷ Κυπριακῷ δὲ Μουσείῳ πρὸς ἐποπτικὴν διδασκαλίαν τῆς ἐξελίξεως τῆς Κυπριακῆς τέχνης καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῆς νήσου.

Οἱ μαθηταί, ἀληθεῖς στρατιῶται, ἀκάματοι καὶ φαιδροὶ, ὡς κρείττονες ἐπανερχόμενοι, κατῆλθον τῆς παναρχαίου Ἀκροπόλεως, ἀποβλέποντες ἐφεξῆς μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ πρὸς αὐτὴν, καὶ μετὰ βραχεῖαν ἀνάπαυσιν ἤψαντο τῆς εἰς Λευκωσίαν ἀγούσης καὶ ἔφθασαν εἰς τὸ Γυμνασιακὸν μέγαρον περὶ τῇ 5. 45' ὅθεν ἀπῆλθον ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια δι' ὅλης τῆς ἐκδρομῆς ἐπιδειξάμενοι ἑαυτοὺς περὶ πάντα κοσμιωτάτους καὶ εὐπειθεῖς, τὰς ἀριστας οὕτω ἐμπνέοντες εἰς τὴν νῆσον καὶ τὴν ὅλην πατρίδα ἐλπίδας.

"ΖΗΝΩΝ"

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ
ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ
ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ὑπὸ
Ν. ΚΑΤΑΛΑΝΟΥ
(Καθηγητοῦ.)
ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ
ΕΤΟΣ Γ'—ΤΟΜΟΣ Γ'

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1) Ὁ διεθνὴς χαρακτὴρ τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας σ. 1.
2) Ἡ τῆς Ἀναγεννήσεως καὶ ἡ σύγχρονος Ἀρχιτεκτονικὴ σ. 8, 40.
3) A l' Héroine de Chypre σ. 18.
4) Τί πρέπει νὰ τρώγωμεν, νὰ πίνωμεν καὶ νὰ ἀποφεύγωμεν σ. 21.
5) Εἰς ἀδελφὸν τεθνεῶτα· πρὸς τὴν Σελήνην, ποιήματα.
6) Ἡ δύναμις τῶν Τραπεζιτῶν.
7) Ἑταιρεία παρθένων «Σ. Γ»
8) Παιδαγωγικὴ ὁμιλία σ. 33,65.
9) A Mesdemoiselles Prince. Ποίημα σ. 45.
10) Τὸ Ἀφρικανικὸν ταξείδιον τοῦ κ. Τσῶρτσιλλ. σ. 47.
11) Ἡ μουσικὴ κατὰ τὸν ἀείμνηστον Βασιλέα Ὀσκάρ. σ. 49.
12) Ἡ Τραγῳδία τῆς Παπικῆς τυραννίας σ. 53.
13) Τί λέγουν οἱ ἐπιστήμονες σ 57.
14) Ἡ αὔξησις τοῦ Βρεττανικοῦ Κράτους σ. 60.
15) Ποιήματα Ἰταλικὰ, ἐξελληνισθέντα ὑπὸ Ἰ. Βαρλαάμ.
16) Ἡ Ἀναγέννησις ἐν Σιένῃ καὶ Φλωρεντίᾳ σ. 73.
18) L' aveugle orphelin. Ποίημα.
18) Μόσχου ἐπιτάφιος Βίωνος σ 86.
19) Πῶς αἱ γυναῖκες προσθέτουσιν εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ βίου σ. 91.
20) Ἡ πρακτικὴ ἀξία τοῦ ζατρικίου σ. 95
21) Ἀνύπαρκτος ἁρμονία.—Οἰκονομικὴ θέσις τοῦ προβλήματος τοῦ κακοῦ σ. 97
22) Ἐνετικὴ Ζωγραφικὴ σ. 102.
23) Ἀνασκαφαὶ, ἔρευναι καὶ ἡ βίβλος τοῦ Καθηγητοῦ S. R. Driver.
24) A la Macedoine. —Ποίημα σ. 115.
25) Θεοκρίτου Φαρμακεύτρια σελὶς 117.
26) Αἱ Ἀμερικανίδες σ. 123.
27) Ποικίλα σ. 127.
28) Ἡ πυρπόλησις τῆς ναυαρχίδος τοῦ Καρᾶ-Ἀλῆ. Ἐποποιία σ. 129.
29) Λεονάρδος Δα Βίντση καὶ Ραφαὴλ σ. 137.
30) Au Drapeau hellénique. Ποίημα σ. 149
31) Ἡ ἐγκεφαλονωτιαία ἐπιδημικὴ μηνιγγῖτις σ. 151.
32) Ἡ ἔρευνα τῆς πόλεως τῶν οἰκοδόμων τῶν πυραμίδων σ. 156.
33) Τιμὴ εἰς τὴν Ἑλληνίδα διδάσκαλον σ. 161.
34) Μιχαηλάγγελος καὶ Κορέγιος σ. 168.
35) Ftou.—Ποίημα σ. 178.
36) Τὸ Νομικὸν Φάσγα σ. 178.
37) Θεοκρίτου Εἰδύλλιον—Θύρσις καὶ Αἰπόλος σ 184.
38) Ποικίλα σ. 192.
39) Ἐκθήλυνσις ἐν τῇ σχολῇ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ σ. 193.
40) Ἡ Ἀναγέννησις ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἐν Φλανδρίαις σ. 197.
41) A la Mort. — Ποίημα σ 210.
42) Θεοκρίτου Κῶμος σ. 212.
43) Ἡ ἔκρηξις τῆς Αἴτνης σ. 214.
44) Εἰς νέος παράγων ἐν τῇ σηροτροφικῇ ἐπιλογῇ σ. 219.
45) Κύνες ἱστορικοὶ σ. 222.
46) Σχολικὴ ὑγιεινὴ σ. 225.
47) Ἡ Ἀναγέννησις ἐν Γερμανίᾳ σ. 231.
48) Judas.—Ποίημα σ. 240.
49) Ἐξερεύνησις τῆς μεγάλης Βαβυλῶνος σ. 241.
50) Ἐξωτερικὴ ἐμπορία τῆς Κύπρου τῷ 1907 σ. 244.
51) Σιδηροδρομ. μελέται ἐν Κύπρῳ σ. 245,284.
52) Ἡ ἀντικανονικότης τοῦ Πατρ. καὶ Συνοδικοῦ Τόμου σ. 257.
53) Ἡ ἰταλικὴ παρακμὴ καὶ ἡ ἱσπανικὴ σχολὴ σ. 262.
54) L' Infirmiere Adèle Pallot.—Ποίημα σ. 272.
55) Ἀρχαιολογικαὶ ἀνασκαλύψεις ἐν Ἑλλάδι.— σ. 275.
56) Θεοκρίτου Νομεῖς.—σ 279.
57) Δοκίμιον περὶ τοῦ φαινομένου τῶν ὀνείρων— σ. 281
58) Ἡ ἐθνικὴ σημασία τῆς ἁλώσεως τῆς Κων)πόλως σ. 289,321.
59) Ἡ τέχνη ἐν ταῖς Κάτω Χώραις κατὰ τὸν αἰῶνα.—16ον σ. 296.
60) Honte! Ποίημα. σ. 306.
61) Ἡ πειθαρχία ἐν τῷ σχολείῳ σ 307.
62) Ὁ χαρακτὴρ τῶν Ἱππώνων σ. 316.
63) Φλυαρίαι ἐκ τῆς φυσικῆς ἐπιστήμης σ. 319.
64) Ἡ τέχνη κατὰ τὸν ΙΖ' αἰῶνα ἐν Γαλλίᾳ. σ. 330.
65) Maintenant.—Ποίημα
66) Πρακτικὴ Παιδαγωγικὴ σελίδες 340, 382, 409, 434, 468, 526, 562, 594, 652.
67) Ὑγιεινὴ τῆς φυματιώσεως σελὶς 347.
68) Τὸ μαρτύριον τοῦ Μόζαρτ. σελὶς 349, 478.
69) Ἡ μελαγχολία τῶν Ἑλλήνων σ. 353, 385, 423.
70) Ἡ Γαλλικὴ τέχνη κατὰ τὸν ΙΗ' αἰῶνα.— Ἡ γένεσις τῆς Ἀγγλικῆς σχολῆς. σ. 365.
71) Au Vaisseau «Capitaine Miaoulis».— Ποίημα.
72) Ἡ τέχνη κατὰ τὸ ΙΘ' αἰῶνα σελίδας 393, 457.
73) Bon Voyage (Sonnet).— σ. 404.
74) Τὸ μικρόβιον τῆς ἀθείας παρὰ τῇ ἑλληνικῇ νεολαίᾳ. σ. 405.
75) Θρησκευτικὴ Μοῦσα.— Ποιήματα. σ. 414.
76) Αἱ εὐθύναι τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ οἴκου σ. 415.
77) La danse des femmes Sulliotes.—Ποίημα σ. 431.
78) Ὀρροθεραπεία.—Τὰ δήγματα τῶν ἰοβόλων ὄφεων καὶ ἡ θεραπεία αὐτῶν διὰ τοῦ ἀντιδηλητηριώδους ὀρροῦ τοῦ Calmette σ. 440.
79) Ἀνασκαφαὶ ἐν Σπάρτῃ σ. 443.
80) Ἐπιμνημόσυνος λόγος εἰς τοὺς ἐθνομάρτυρας ἐν Κύπρῳ σ. 47.
81) Εἰσαγωγὴ εἰς τὸν «Πλοῦτον» τοῦ Ἀριστοφάνους σ. 479.
82) Κυνολογία σ 471.
83) Ἐτησία ἔκθεσις ὑπὸ τοῦ κ. Διευθ. τῆς Γεωργίας 190—8 σ. 489.
84) Συνεμιλία ἀπὸ 310 μιλλίων.— —Νέος θρίαμβος τῆς Ἐπιστήμης σ. 498.
85) Ὁ Σταυρός. —Βοηθήσωμεν ἀλλήλους. —Τί εἶναι ἐλεημοσύνη. — Ποιήματα σ. 505.
86) Ἡ Ἑλληνικὴ Ἰδέα τῆς Πολιτείας σ. 501,584,613.
87) Τὸ ἰδεῶδες τῆς Γερμανικῆς παιδεύσεως σ. 520.
88) Οἰκονομικὴ τροφὴ σ. 523.
89) Ἐντυπώσεις ἐξ Ἑλλάδος.—Ὁ σύγχρονος Ἑλληνικὸς λαὸς σ. 532.
90) Ἔννοια καὶ ἔργον τῆς ἐθνικῆς παιδεύσεως σ. 543.
91) Πῶς θὰ γίνωσιν ἠθικὰ τὰ παιδία σ. 554.
92) Ἀρχαιολογία.—Αἱ γεγραμμέναι στῆλαι τῶν Παγασῶν σ. 558.
93) Τα κατὰ Χαριτὼ καὶ Πολύδωρον σ. 599,626,657,694,717.
94) Ἡ στρατία καὶ ἡ δύναμις τῆς προσευχῆς σ. 575.
95) Μαθήματα ἱστορίας τῆς Τέχνης.—Περὶ ὑψηλοῦ καὶ καλοῦ σ. 591.
96) Ἡ θρησκεία καὶ ἡ ἠθικὴ τοῦ Σωκράτους σ. 607,645,678,710,739.
97) Ἡ Ἑνότης τῆς μαθήσεως (ἡ κλασσικὴ παίδευσις) σ. 642,671,703.
98) Πρῶται σχέσεις Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας σ. 687.
99) Τὰ βραβεῖα Νόβελ.—Βραβεῖα παγκοσμίου εἰρήνης σ. 689.
100) Μέγα ἔθνος μικροῦ κράτους σελὶς 730.
101) Ἡ ἔλευσις τῆς βασιλείας τῶν σλαύων σ. 735.
102) Ἡ περιοχὴ τοῦ Λαδὸ σ. 744.
103) Ἐὰν ἔξῃ πᾶν ὅ,τι γεννᾶται σελ. 751.
104) Ἡ ἀρτηριοσκλήρωσις. —Ἡ παθογένεια καὶ ἡ θεραπεία αὐτῆς σελὶς 757.

ΝΕΟΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΣΤΥΛ. ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ
ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι

Ὁδὸς Μαχαιρᾶ, ἔναντι τῆς οἰκίας τοῦ κ. Ν. Ταλιαδώρου.

Ἐκτέλεσις πάσης φωτογραφικῆς ἐργασίας ἄνευ ὀδεμιᾶς ἀποτυχίας.

Τιμαὶ συγκαταβατικώτεραι τῶν συνήθων.

ΤΟ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΝ

Η ΠΡΟΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΠΡΑΞΙΣ

Συγκεντρωθέντων καὶ ἐξελεχθέντων ἁρμοδίως πάντων τῶν ἐκλογικῶν ἀποτελεσμάτων τῶν εἰδικῶν ἀντιπροσώπων, ὑπελείπετο τὸ τελευταῖον στάδιον τῆς προεκλογικῆς ἐνεργείας ἡ ἐκλογὴ τῶν γενικῶν ἀντιπροσώπων.

Ἀπὸ τῆς π. Δευτέρας ἀπεστάλησαν πρὸς τοὺς διοικητὰς οἱ οἰκεῖοι κατάλογοι τῶν εἰδικῶν ἀντιπροσώπων κατ' ἐπαρχίας, οἵτινες θὰ ἐκλέξωσι τοὺς γενικοὺς ἀντιπροσώπους προσερχόμενοι εἰς τὰ ὡρισμένα πρὸς τοῦτο ἐκλογικὰ τμήματα.

Ἡ Ἐκλογὴ τῶν Γεν. Ἀντιπροσώπων ὡρίσθη ὅπως γένηται τῇ προσεχεῖ Πέμπτῃ τῆς Διακαινησίμου.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΠΙ ΤΑΙΣ ΑΓΙΑΙΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΑΙΣ ΕΟΡΤΑΙΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ ἐκφράζομεν τὰς μυχιαιτάτας εὐχὰς ἡμῶν τοῖς τε ὁμοδόξοις καὶ ἑτεροδόξοις Χριστιανοῖς συμπολίταις ἡμῶν.

Ο ΚΑΙΡΟΣ δι' ὅλης τῆς ἑβδομάδος ἐγένετο εὐεργετικώτατος εἰς τὴν γεωργίαν, διότι μέγα μέρος αὐτῆς ἔσωσε ἀπὸ ἀπειληθείσης καταστροφῆς, ἐνῷ σήμερον ἡ ἐσοδεία ἐξησφαλίσθη.

ΕΠΑΝΕΚΑΜΨΕΝ ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κ. Ἀδωνις Φωτιάδης φοιτητὴς τῆς ἰατρικῆς χάριν τῶν ἑορτῶν.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ τοῦ ἐθνικοῦ Στόλου τετράδραχμα πωλεῖ δι' ἴδιον ὅλως λογαριασμόν του προπληρώσας ταῦτα ὁ κ. **Γεώργιος Φυσεντζίδης.**

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ
"ΤΟ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ,,
ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ
ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι

Τὸ εὐρύχωρον καὶ εὐάερον κατάστημα ἐπὶ τῆς Κεντρικῆς ὁδοῦ ὅπου ἦτο πρότερον τὸ Ξενοδοχεῖον **«Τρώοδος»** ἐνοικιάσε καὶ ἐπλούτισε δι' ἐπίπλων, κλινῶν καὶ στρωμνῶν μετὰ σκεπασμάτων ὅλως καινουργῶν καὶ μετὰ ὑπηρεσίας προθύμου καὶ δεξιᾶς ὁ κ. **Ἀπόστολος** Ἰωάννου. Οἱ ἐπισκέπται θὰ εὑρίσκωσιν ἐν αὐτῷ περὶ πάντα ἄνετον καὶ εὐάρεστον ὅλως οἰκογενειακὴν περίθαλψιν καὶ τροφὴν καθαρὰν καὶ ὑγιεινήν.

ΕΘΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

—Ἡ ὑπουργικὴ κρίσις ἐν Ἑλλάδι ἤρθη, μὴ ἀποδεχθέντος τοῦ κ. Δ. Ράλλη νὰ σχηματίσῃ νέαν Κυβέρνησιν, καὶ παρακληθεὶς ὁ κ. Θεοτόκης συνῆνεσε μετὰ τῶν Ὑπουργῶν ὅπως παραμείνῃ ἐν τῇ ἀρχῇ, χάριν τῶν μεγάλων ἐθνικῶν συμφερόντων, ἅτινα ἐπιβάλλουσιν εὐταξίαν πολιτικὴν καὶ νηφαλίαν ἐπαγρύπνησιν.

—Ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς Μ. Ἐκκλησίας, πλὴν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γρεβενῶν, ἐπεδοκίμασε τὸν γενόμενον συμβιβασμὸν μεταξὺ τοῦ ἐκκηρύκτου Πατριάρχου Δαμιανοῦ καὶ τῆς Ἱ Συνόδου τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας. Ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Ἰωακεὶμ διεμαρτυρήθη καὶ ἀπειλεῖ παραίτησιν θεωρῶν τὸν ἐν λόγῳ συμβιβασμὸν ἀντικανονικὸν καὶ ἀντικείμενον εἰς τὰ ἀληθῆ τοῦ Γένους συμφέροντα.

ΤΟ ΔΙΚΑΙΟΝ ΤΟΥ ΙΣΧΥΡΟΤΕΡΟΥ

Ἅπαξ ἔτι ἐν τῇ διπλωματικῇ ἱστορίᾳ σφαγιάζεται τὸ δίκαιον τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀσθενῶν εἰς τὴν βίαν καὶ τὴν αὐθαιρεσίαν τῶν ἰσχυρῶν.

Ἡ Σερβία ἠναγκάσθη νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὰς ἀξιώσεις τῆς Αὐστρουγγαρίας οὐ μόνον ὅπως ἐφοπλισθῇ, ἀλλὰ καὶ ν' ἀποβάλῃ πᾶσαν κατὰ διάνοιαν σκέψιν περὶ ἐθνικῶν ἀξιώσεων ἐπὶ τῶν προσαρτηθεισῶν ἐπαρχιῶν Ἐρζεγοβίνης καὶ Βοσνίας.

Ἡ εὐρωπαϊκὴ εἰρήνη ἐξησφαλίσθη διὰ τῆς θυσίας τῶν εὐγενεστάτων πόθων ἑνὸς μικροῦ ἔθνους, ἀλλ' ὁ ἀλάστωρ δαίμων κατὰ τῶν ἰσχυρῶν δὲν παύεται χαλκεύων καὶ σφυρηλατῶν τὰ τρομερώτερα ὅπλα

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΦΙΛΟΠΟΛΕΜΟΣ

—Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΠΟΨΙΣ ΔΕΙΚΝΥΕΙ ΠΟΣΟΝ ΑΔΡΩΣ ΠΛΗΡΩΝΕΤΑΙ Η ΕΝΟΠΛΟΣ ΕΙΡΗΝΗ.

—ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΘΝΗ ΥΠΟΚΕΙΝΤΑΙ ΕΙΣ ΜΕΓΑΛΑ ΕΛΛΕΙΜΜΑΤΑ.

«Ὁ μέλλων ἱστορικὸς τῆς πρώτης δεκαετηρίδος τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος θὰ περιέλθῃ εἰς ἀμηχανίαν. Θὰ εὕρῃ ὅτι ὁ κόσμος κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ αἰῶνος διετέλει ἐν ἐκτάκτῳ πολεμικῇ διαθέσει, καὶ ὅτι ἡ διάθεσις ἦτο παγκόσμιος, δεσπόζουσα τοῦ τε Νέου καὶ τοῦ Παλαιοῦ Κόσμου, τοῦ Ἀνατολικοῦ οὐχ ἧττον τοῦ Δυτικοῦ. Θὰ εὕρῃ ὅτι αἱ προπαρασκευαὶ πρὸς πόλεμον ἰδίᾳ παρὰ τοῖς ἔθνεσιν ἅτινα ὡμολόγουν πίστιν πρὸς τὴν Ἀρχὴν τῆς Εἰρήνης, ἐχώρουν εἰς ταύτας μετὰ τρομερᾶς δραστηριότητος καὶ ἐνθουσιασμοῦ καὶ ὁ ἀὴρ ἦτο πεπληρωμένος προφητικῶν κραυγῶν, ἀπεικονιζουσῶν τὰς ἐθνικὰς συμφορὰς καὶ προλεγουσῶν αἱματηρὰς καὶ παγκοσμίους συρράξεις».

Οὕτω γράφει ὁ Κάρολος Ἐδουάρδος Ζέφφερσων, ἐν τῷ «Μηνιαίῳ Ἀτλαντικῷ».

«Παραλλήλως πρὸς τὸ γεγονὸς τοῦτο θὰ εὕρῃ οὐχ ἧττον πρόδηλον καὶ καθολικὸν—ὅτι πᾶς τις ὁπωσδήποτε σημαίνων κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος ἦτο ἔνθερμος σκαπανεὺς τῆς εἰρήνης.

Ἐραστῶν περίπατος διὰ μέσου Τηλεβόλων.

Πλῆθος βασιλικῶν εἰρηνοποιῶν ἐν κόσμῳ πεφορτισμένῳ διὰ σκέψεων καὶ ἀπειλῶν πολέμου, συμμορία ἐραστῶν περιπλανωμένων εἰς στοὰν ἣν σύτοι ἔστρωσαν διὰ βομβῶν λυδδίτιδος καὶ τηλεβόλων τῶν 12 δακτύλων, τοῦτο θὰ ἀναγκάσῃ τὸν ἱστορικόν μας νὰ τρίψῃ τοὺς ὀφθαλμούς του.

«Ἡ ἀμηχανία δὲν θὰ εἶναι ἐλάσσων ὅταν θὰ ἐπισκοπήσῃ πᾶς ἀναμφισβητήτους ἀποδείξεις ὅτι οὐδέποτε μέχρι τοῦδε τὰ πλήθη τῶν ἀνθρώπων προσέκλιναν τόσον εἰρηνικῶς πρὸς ἄλληλα, ὅσον κατὰ τὸν θορυβώδη καὶ πολεμοφημόκλονον εἰκοστὸν αἰῶνα. Θὰ εὕρῃ ὅτι ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ ἐμπορία καὶ ἡ θρησκεία συνειργάσθησαν ὅπως ἀγάγωσι τὰ ἔθνη ἐπὶ τὸ αὐτό, ὅτι πάντες οἱ ἀποχειροβίωτοι ἐν ἁπάσαις ταῖς Εὐρωπαϊκαῖς χώραις ἤρχισαν νὰ ὁμιλῶσι περὶ ἀλλήλων ὡς ἀδελφῶν, καὶ ὅτι τὸ αὐξανόμενον πνεῦμα τῆς ἀδελφώσεως καὶ συνεργασίας ἐξεδηλώθη παρὰ σωματείων οἷον ἡ Παγκοινοβουλευτικὴ Ἕνωσις ἀποτελουμένη ἐκ 2,500 νομοθετῶν καὶ πολιτῶν, καὶ παρὰ διαφόρων ἄλλων ἑταιρειῶν καὶ συνδέσμων ἐκ λογίων, ἐμπόρων καὶ νομομαθῶν. Θὰ εὕρῃ ἐπιτροπείας ἀποδιδούσας φιλικὰς ἐπισκέψεις εἰς γειτονικὰς χώρας καὶ θὰ ἀναγνώσῃ ἐντὸς ὅτι ἀγγλικαὶ καὶ γερμανικαὶ ἐφημερίδες λέγουσι περὶ ἐπιδρομῆς καὶ περὶ ἀνάγκης αὐξήσεως ὁπλισμῶν, καθ' ὃν χρόνον εἰκοσακισχίλιοι γερμανοὶ ἐν Βερολίνῳ ἐχειροκρότουν τὴν ἠχὼ τῆς φιλικῆς δεξιώσεως συνοδείας ἄγγλων ἐπισκεπτῶν.

Μετὰ τὴν εἰρήνην πλείονα τηλεβόλα.

«Ἡ ἀμηχανία του, ὁπωσδήποτε, θὰ κορυφωθῇ ὅταν ἀνακαλύψῃ ὅτι μετὰ τὴν σύστασιν διεθνοῦς δικαστηρίου ἅπαντα τὰ ἔθνη ἐψήφιζον διὰ τοὺς ἐξοπλισμούς των. Πᾶς τις συνεφώνει ὅτι εἶναι κάλλιον νὰ διευθετῶνται αἱ διεθνεῖς ἔριδες διὰ τοῦ λόγου μᾶλλον ἢ διὰ τῆς βίας, ἀλλ' ἅμ' ὡς ἡ νομοταγὴς μηχανὴ ἐδημιουργεῖτο διὰ μέσων δι' ὧν ἡ σπάθη θὰ καθίστατο περιττή, νέα μανία ἠγείρετο πρὸς τελείωσιν ἀμέσως ὅλων τῶν ὀργάνων τῆς καταστροφῆς. Μετὰ πᾶσαν νέαν εἰρηνικὴν συνδιάσκεψιν νέα ἠγείρετο κραυγὴ διὰ πλείονα τηλεβόλα.

«Ὅταν εὑρίσκῃ ὅτι ὑπῆρχον ἄνθρωποι διάγοντες ὅλον τὸν βίον αὐτῶν μετὰ τηλεβόλων οἵτινες ἠνοχλοῦντο ὑπὸ τρομερῶν ὀπτασιῶν καὶ ὠνείρωττον εἰδεχθῆ ὄνειρα, καὶ ὅτι ὅσῳ μείζων ὁ ἐξοπλισμὸς τόσῳ μᾶλλον τὸ ἔθνος κατετρύχετο ὑπὸ φόβων ἐπιδρομῆς καὶ πιθανῆς ἐκμηδενίσεως, θ' ἀποτείνῃ πρὸς ἑαυτὸν τὰ ἐρωτήματα τάδε: Ἦτο ὅλον ἀπάτη ἡ γνῶσις ὅτι τὰ πολεμικὰ καὶ ναυτικὰ παρασκεύασματα εἶναι ἐχέγγυα τῆς εἰρήνης; Ἦτο εἶδος ἐθνικῆς παραφροσύνης ἡ φρενητιώδης αὕτη σπατάλη τῶν ἐθνικῶν θησαυρῶν διὰ τὰς μηχανὰς τῆς καταστροφῆς; Ἦτο ὀπταπάτη ἡ πυρέσσουσα πεποίθησις ὅτι μόνον διὰ τηλεβόλων δύνατοι νὰ συμβολίζηται ἡ ἀξιοπρέπεια ἔθνους καὶ ἡ θέσις του ἐν τῷ βίῳ τοῦ κόσμου καὶ ἡ δρᾶσίς του ἐντίμως νὰ διατηρῆται;

Πόλεμος πρὸς τήρησιν εἰρήνης.

«Ταῦτα εἶναι ἐρωτήματα ἅτινα οἱ ἀπόγονοι ἡμῶν εἶναι βέβαιοι νὰ σταθμήσωσι καὶ διατί νὰ μὴ ἀντιμετωπίσωμεν αὐτὰ νῦν;

Ἐὰν αἱ παρασκευαὶ αὗται πρὸς πόλεμον ἐπὶ τῷ σκοπῷ τηρήσεως τῆς εἰρήνης εἶναι τῳόντι πλάνη τάχιον θὰ θεωρήσωμεν τοῦτο κάλλιον, διότι εἶναι ἡ δαπανηροτάτη πασῶν τῶν φρενοπαθειῶν αἵτινες προσέβαλόν ποτε καὶ ἐδέσποσαν τῆς ἀνθρωπότητος. Ὑπάρχουσι πολλαπλαῖ ἀναπτύξεις αἵτινες ἄγουσι περιεσκεμμένους παρατηρητὰς ὅπως ὑποπτεύσιν ὅτι τὸ προχριστιανικὸν τοῦτο ἀξίωμα εἶναι τεμάχιον πεπαλαιωμένης σοφίας καὶ ἡ ἐπιθυμία τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῆς εἰρήνης ἐν τῷ συγχρόνῳ ἡμῖν κόσμῳ διὰ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ καὶ τῆς ἐπισείσεως τῶν πολεμικῶν ὀρφάνων εἶναι προϊὸν διανοητικῆς ἀποπλανήσεως. Ὑπάρχουσι βεβαίως περιστάσεις ἐνδεικνύουσαι τὸ μέσον τοῦτο. Ὁ ἐγκέφαλος τοῦ κόσμου δυνατὸν νὰ κατέστη ἀνισόρροπος ὑπὸ τοῦ βακυλλίου ἐν ταῖς πτυχαῖς εἰδωλολατρικοῦ ἀποφθέγματος περιεχομένου. Ἡ μάλιστα δηλητηριώδης καὶ φθοροποιὸς ἐπιδημία ἡ λυμαινομένη τώρα τὴν γῆν εἶναι τὸ φιλόστρατον.

«Ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὁ κόσμος παρεφρόνησεν. Τὰ πλήθη τῶν ἀνθρώπων εἶναι εὐαίσθητα· ἐν τῷ παρόντι ὅμως τὰ ἔθνη εἶναι ὑπὸ τοὺς ὄνυχας τῶν στρατοκρατῶν καὶ δὲν εὑρέθη ἀκόμη τρόπος ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τούτων. Ἡ ἀπαλλαγὴ θὰ ἐπέλθῃ ἅμ' ὡς οἱ ἄνθρωποι ἄρξωνται νὰ σκέπτωνται καὶ ἐξετάζωσι τὰς σοφιστείας δι' ὧν ἡ στρατοκρατία κατέκλυσε τὸν κόσμον.

Ἡ δαπάνη τῆς ἐνόπλου εἰρήνης.

«Γεγονότα τινὰ θὰ καθῶσι βεβαίως, ἡμέραν τινά, ἐν τῇ συνειδήσει συνετῶν ἀνθρώπων. Ἡ δαπάνη διὰ τὴν ἔνοπλον εἰρήνην ἤρξατο ἤδη νὰ σαγηνεύῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν νομοθετῶν. Ἡ ὑπερβολὴ τῶν στρατοκρατῶν θὰ ἐπενέγκῃ τὴν καταστροφὴν αὐτῶν. Κραυγάζουσιν ὑπὲρ θωρηκτῶν πρὸς δέκα ἑκατομ. δολλάρια ἕκαστον, καὶ τὸ Κοινοβούλιον ἢ τὸ Κογγρέσσον ψηφίζει αὐτά. Βραδύτερον ὅμως ἐξηγεῖται ὅτι τὰ πολεμικὰ εἶνε ἄνευ ἀξίας χωρὶς καταδρομικῶν, τὰ καταδρομικὰ δὲν ἀξίζουσιν ἄνευ τορπιλλικῶν, τὰ τορπιλλικὰ ἄνευ ἀντιτορπιλλικῶν, πάντα δὲ ταῦτα εἶνε ἄνευ ἀξίας, χωρὶς ἀνθρακευτικῶν σταθμῶν, ἐφοδιοπομπῶν πλοίων, πλωτῶν νοσοκομείων, ἐπισκευαστικῶν πλοίων, καὶ ἅπαντα ταῦτα ἀμοῦ οὐδὲν ἀξίζουσι ἄνευ βαθυτέρων λιμένων, ἐπιμηκεστέρων δεξαμενῶν, μᾶλλον ἐκτεταμένων ναυστάθμων.

«Καὶ τί ἀξίζουσι πάντα ταῦτα ἄνευ ἀξιωματικῶν καὶ ἀνδρῶν δι' ἃ ἐσπαταλήθησαν ἑκατομμύρια δολλαρίων; Ὅτε ἐν τέλει τὸ ναυτικὸν ὅλον καθειλκύσθη, οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ στρατοῦ προβάλλουσι καὶ ἀποδεικνύουσι, ὅτι τὸ ναυτικὸν οὐδὲν ἀξίζει ἀνευ ὑποστηρίζεται ὑπὸ κολοσσαίας χερσαίας δυνάμεως. Οὕτως ἄγονται αἱ κυβερνήσεις βῆμα πρὸς βῆμα εἰς ὄλεθρον τέναγος, εἰς ὃ πρῶται θὰ ἐμπέσωσι καὶ εἶτα θὰ συμπνιγῶσιν.

Ἔθνη μετὰ μεγάλων ἐλλείμμάτων.

Πάντα τὰ μεγάλα ἔθνη ὑπόκειντα σήμερον εἰς ἐλλείμματα, ἐπιβαλλόμενα ἐν πάσῃ περιπτώσει ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν ἐμπειρογνωμόνων. Εἰς τίνα ἀδιέξοδον περιήχθησαν τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ρωσσίας καὶ τῆς Ἰαπωνίας ὑπὸ τῶν στρατοκρατῶν εἶναι τοῖς πᾶσι γνωστόν. Ἡ Γερμανία, ἐν μιᾷ γενεᾷ, ηὐξησε τὸ ἐθνικὸν χρέος της ἀπὸ δεκαπέντε ἑκατομμ. δολλάρια εἰς πλείονα τοῦ διακοσιακτομμυρίου. Ὁ Γερμανὸς Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν περιβλέπει βλοσσυρῶς ζητῶν νέους πόρους ἐθνικοῦ εἰσοδήματος. Οἰκονομικοὶ ἐμπειρογνώμονες ὁμολογοῦσιν ὅτι ἡ Γαλλία προσεγγίζει εἰς τὸ ὅριον τῶν πόρων τοῦ εἰσοδήματός της. Τὸ ἔλειμμά της δημιουργεῖται ὑπὸ τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ αὐτῆς.

Ἡ Βρετανικὴ Κυβέρνησις ζητεῖ πάντοτε νέα τεχνάσματα ὅπως πληρώσῃ τὸ κενωθὲν θησαυροφυλάκιον. Τὰ θωρηκτά της τύπου Δρηδνάουτ κρατοῦσιν αὐτὸ πτωχόν. Ἡ Ἰταλία ἐπὶ ἔτη ἐταλαντεύετο ἐπὶ τῆς ἀφετηρίας χρεωκοπίας ἐπειδὴ φέρει ἐπὶ τῶν ὤμων ὑπερηυξημένον στρατὸν καὶ ναυτικόν.

«Αὐτὴ ἡ πλουσία Συμπολιτεία ἡμῶν ἀντιμετωπίζει ἔλλειμμα ὑπὲρ τῶν ἑκατοντάδων ἑκατομ. δολλαρίων, ὀφειλόμενον ὡς τὰ πολλὰ εἰς τὰ ἑκατὸ καὶ τριάκοντα ἑκατομμύρια ἅτινα δαπανῶμεν διὰ τὸ ναυτικὸν ἡμῶν. Ὁ κ. Κορτελιοῦ προὐκάλεσε τὴν προσοχὴν ἡμῶν εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ἐν ᾧ ἐντὸς τριακονταετίας ηὐξήθη ὁ πληθυσμὸς ἡμῶν κατὰ 85 % καὶ ὁ πλοῦτος κατὰ 185 %, αἱ ἐθνικαὶ δαπάναι μας ηὐξήθησαν κατὰ 400 %.

«Ἐντὸς τῆς τριακονταετίας ταύτης ἐδαπανήσαμεν ἐν δυσεκατομμύριον δολλαρίων διὰ τὸ ναυτικὸν ἡμῶν. Καὶ τὸ τέλος δὲν ἐπῆλθεν ἔτι. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν προσφάτως ἐζήτησε πίστωσιν δι' 27 νέα σκάφη διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος, ὧν τέσσαρα εἶναι θωρηκτὰ τῆς γραμμῆς πρὸς δέκα ἑκατομ. δολλάρια ἕκαστον, καὶ ἔχει τὴν εἰλικρίνειαν νὰ λέγῃ ὅτι εἰκοσιεπτὰ τοιαῦτα σκάφη εἶναι μόνον μέρος τῶν ζητηθησομένων σκαφῶν ἀργότερον.

«Οἱ στρατοκράται εἶνε εἰρηνόφιλοι ἀντιπαντὸς τιμήματος. Ἀπόφασιν ἔχουσιν ὅπως ἔχωσιν εἰρήνην καὶ ἐπὶ κινδύνῳ ἐθνικῆς χρεωκοπίας. Ὅ,τι καλὸν ἐν Γερμανίᾳ, Ἰταλίᾳ, Αὐστρίᾳ, Ἀγγλίᾳ καὶ Ρωσσίᾳ ὑποστηρίζεται διὰ τῆς δημεύσεως τῶν προσόδων τῆς βιομηχανίας ἅτινα διατίθενται πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ στόλου καὶ τοῦ στρατοῦ. Ἐν ταῖς Ἡνων. Πολιτείαις ἡ ἀναπτυξις τῶν πόρων ἡμῶν κωλύεται ὑπὸ τῆς αὐτῆς μοιραίας πολιτικῆς, ἔχομεν ἑκατομμύρια πλέθρα χέρσου πρὸς ἄρδευσιν, ἑκατμ. πλέθρων ἑλωδῶν γαιῶν πρὸς ἀποστράγγισιν, χιλιάδας μιλίων χερσαίων ὑδάτων ὅπως βελτιώσωμεν αὐτὰ, λιμένας ἵνα ἐκβαθύνωμεν, διώρυχας ἵνα διορύξωμεν, καὶ δάση ἵνα προφυλάξωμεν, καὶ ἐντούτοις δι' ὅλα τὰ ἔργα ταῦτα ὑψίστης σημασίας δυνάμεθα νὰ προσφέρωμεν πολλὸ ἡμόριον μόνον.

Ε. R.

ΕΝ ΤΩι ΕΠΑΡΧΙΑΚΩι ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩι ΠΑΦΟΥ

Ἀριθ. 106]1909.

Μεταξὺ

Ἀθηνᾶς Ἀγαπίου Κουλλουρῆ ἐκ Πέγειας.

Ἐναγούσης

καὶ

1) Γιαννῆ Παναρέτου ἐκ Πέγειας
2) Χριστοδούλου Παναρέτου ἐκ Πέγειας καὶ νῦν ἀγνώστου διαμονῆς ὡς κληρονόμων τοῦ ἀποβιώσαντος Σάββα Παναρέτου Λαγῷ ἐκ Πέγειας

Ἐναγομένων.

Τῷ Χριστοδούλῳ Παναρέτου ἐκ Πέγειας,

Διὰ τοῦ παρόντος προστάσσεσθε νὰ ἐμφανισθῆτε ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου κατὰ τὴν 29 Μαΐου 1906, ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 9ην τῆς προμεσημβρίας, ὅτε ἀκουσθήσεται ἀγωγή τις, κινηθεῖσα καθ' ὑμῶν ὑπὸ τοῦ ἄνω σημειουμένης Ἐναγούσης, ἔστω δ' εἰς γνῶσιν ὑμῶν ὅτι ἐὰν ἀπολίπητε νὰ ἐμφανισθῆτε, ὁ ἐνάγων δύναται νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἀγωγὴν αὐτοῦ ἄνευ ἄλλης γνωστοποιήσεως.

Ἡ ἐνάγουσα διὰ τῆς ἀγωγῆς αὐτῆς ἀξιοῖ νὰ καταδικασθῆτε εἰς τὴν πληρωμὴν £30—0—0 ὑπὸ τὴν ἄνω ἰδιότητά σας δυνάμει Γραμματίου ἐκδοθέντος ὑπὸ τοῦ ἀποβιώσαντος Σάββα Παναρέτου τῇ 22 Μαρτίου 1899 καὶ λήξαντος τῇ 19 Ἰουλίου 1899 ἐντόκως πρὸς 12% ἀπὸ τῆς 20 Ἰουλίου 1899 μέχρις ἐξοφλήσεως καὶ τὰ ἔξοδα.

Ἐξεδόθη τῇ 30 Μαρτίου 1909.

Ὁ πλήρ. δικηγόρος ἐναγούσης
Ζ. Μαλαματένιος.

True copy
N. PAPADOPOULOS
R. D. C.

ΕΝ ΤΩι ΕΠΑΡΧΙΑΚΩι ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩι ΠΑΦΟΥ

Ἐνώπιον
τοῦ κ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ Δικαστοῦ.

Ἀριθ. 106]09.

Μεταξὺ

Ἀθηνᾶς Ἀγαπίου Κουλλουρῆ ἐκ Πέγειας.

Ἐναγούσης

καὶ

1) Γιαννῆ Παναρέτου ἐκ Πέγειας
2) Χριστοδούλου Παναρέτου ἐκ Πέγειας καὶ ἤδη ἀγνώστου κατοικίας, ὡς κληρονόμων τοῦ ἀποβιώσαντος Παναρέτου Λαγῷ ἐκ Πέγειας

Ἐναγομένων

Τῇ αἰτήσει τοῦ κ. Ζ. Μαλαματένιου δικηγόρου τῆς ἄνω Ἐναγούσης πρὸς ἔκδοσιν διαταγῆς καθοριζούσης τὸν τρόπον καθ' ὃν ἡ ἐπίδοσις κλητηρίου ἐντάλματος ἐν τῇ ἀγωγῇ ταύτῃ πρὸς τὸν Ἐναγόμενον Χριστόδουλον Παναρέτου δύναται νὰ γείνῃ προσηκόντως. Τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἀναγνώσαν τὴν ἔνορκον δήλωσιν τῆς ἄνω Ἐνάγούσης, ὅτι ὁ Ἐναγόμενος Χριστόδουλος Παναρέτου ἀπουσιάζει ἐκ Κύπρου, ἡ δὲ διαμονή του τυγχάνει ἄγνωστος, **διατάττει** ἵνα ἡ ἐπίδοσις τοῦ κλητηρίου ἐντάλματος πρὸς τὸν Ἐναγόμενον θεωρηθῇ δέοντος γενομένη. (α) Διὰ τῆς δημοσιεύσεως ἀντιγράφου τοῦ κλητηρίου ἐντάλματος ὡς καὶ τῆς παρούσης διαταγῆς εἰς δύο συνεχεῖς ἀριθμοὺς τῆς ἐφημερίδος «Κυπριακὸς Φύλαξ» ἐκδιδομένης ἐν Λευκωσίᾳ (β) Διὰ τῆς τοιχοκολλήσεως ἀντιγράφου τοῦ κλητηρίου ἐντάλματος ὡς καὶ τῆς διαταγῆς ταύτης ἐπὶ τῆς τελευταίας ἐν Κύπρῳ γνωστῆς κατοικίας τοῦ Ἐναγομένου. (γ) Διὰ τῆς τοιχοκολλήσεως ὁμοίων ἀντιγράφων ἐπὶ τοῦ πίνακος τοῦ Δικαστηρίου τούτου καὶ τὸ Δικαστήριον τοῦ ὁ περαιτέρω ὁρίζει τὴν 29ην Μαΐου 1909 πρὸς ἀκρόασιν τῆς ἀγωγῆς, καὶ ἐὰν ὁ Ἐναγόμενος δὲν ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν ἄνω ὁρισθεῖσαν ἡμέραν, πᾶσα περαιτέρω εἰδοποίησις θὰ τοιχοκολλᾶται ἐπὶ τοῦ πινακίου τοῦ Δικαστηρίου τούτου.

Ἐξεδόθη τῇ 1 Ἀπριλίου 1909.

(sign.) D. G. DEMETRIADES.

True copy
G. N. ELIADES
Asst. R. D. C.

JOHN S. PAPASIAN

FACTEUR DE PIANOS

ALEXANDRIE (Egypte)

7 Avenue Rosette

Agent et dépositaire des Pianos KRIEGELSTEIN, FOCKÉ, de Paris, ZIMMERMAN, STEINWEG, de Leipsig.

Importation sur commande des Marques ERARD, PLEYEL, BECHSTEIN, etc. etc.

Atelier special de mise à neuf et accord de tout instrument de musique.

Une garantie de 10 ans est donnée ponr chaque instrument vendu par la maison.

ΠΟΛΥΚΛΙΝΙΚΗ "Ο ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ,,

Ν. Γ. ΙΑΚΩΒΙΔΟΥ

Ἰατροῦ — Χειρούργου

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ
Παρὰ τὴν Πλατεῖαν Εὐκλείδου.

Νοσήματα χειρουργικὰ-Γυναικολογικὰ-Παθολογικά.

Ἐν τῷ εὐαέρῳ καὶ εὐηλίῳ καταστήματι τῆς Πολυκλινικῆς θὰ νοσηλεύωνται οἱ ἄρρωστοι οἱ ὑπὸ ἐγχείρισιν, οἱ ἐγχειρισθέντες καὶ οἱ ἐξ ἄλλων νοσημάτων πάσχοντες, πλὴν τῶν μεταδοτικῶν καὶ ἐπιδημικῶν τοιούτων.

Ἡ νοσηλεία ἐκτελεῖται ὑπὸ εἰδικῶν νοσοκόμων μετὰ περιθάλψεως καὶ ἐπαγρυπνήσεως οἰκογενειακῆς.

Ἐν τῇ Πολυκλινικῇ θὰ ἐκτελῶνται καὶ χημικαὶ ἀναλύσεις καὶ μικροσκοπικαὶ ἐξετάσεις οὔρων, αἵματος, πτυέλων, διαφόρων ἐκκριμάτων κ.λ.π.

Ἐν τῇ Πολυκλινικῇ θὰ παραμένῃ ὁ Ἰατρὸς ἀπὸ τῆς 10—12 π. μ. καὶ τῆς 4—6 μ. μ.

Οἱ ἔχοντες ἀνάγκην τῶν ἰατρικῶν ὑπηρεσιῶν του δύνανται ν' ἀπευθύνωνται ἐκεῖ κατὰ τὰς ὥρας ταύτας, τὰς λοιπὰς δὲ εἰς τὴν κατοικίαν του καὶ εἰς τὸ Φαρμακεῖον τοῦ κ. **Εὐτυχίου Ἰωαννίδου.**

ΒΟΥΤΥΡΑ ΑΓΝΑ

νωπὰ καὶ **εὔγευστα** τῆς Ἀνατολῆς ΕΦΘΑΣΑΝ ΚΑΙ ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ χονδρικῶς καὶ λιανικῶς εἰς τὸ γνωστὸν κατάστημα τοῦ κ. **Χριστοδ. Τζιγαρίδου** εἰς τιμὰς πολὺ συγκαταβατικάς.

Δοκιμάσατε-ἕνα πεισθῆτε.

☞ **ΟΛΟΙ εἰς τοῦ κ.**
Χρ. Τζιγαρίδου.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ "ΤΡΩΑΔΟΣ,,

ΑΝΝΗΣ ΧΗΡΑΣ Ι. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Τὸ γνωστὸν τοῦτο Ξενοδοχεῖον μετεκομίσθη εἰς τὴν νεόδμητον οἰκίαν τῆς διευθυνούσης αὐτὸ παρὰ τὸ κατάστημα τοῦ Γραφείου τῆς Αὐτοκρατορικῆς Ὀθωμανικῆς Τραπέζης.

Οἱ κ.κ. πελάται θὰ εὑρίσκωσιν ἐν αὐτῷ τὴν γνωστὴν αὐτοῖς καθαριότητα καὶ πρόθυμον ὑπηρεσίαν.

ΕΦΘΑΣΑΝ

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΚΑΠΕΛΛΑ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΣΥΡΜΟΥ

ΩΣ ΚΑΙ ΑΝΔΡΙΚΑ ΨΙΑΘΙΝΑ

παρὰ τοῖς κ. κ.

Κ. Γ. ΡΩΣΣΩι ΚΑΙ ΥΨΗΛΑΝΤΗι

☞ **ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ**

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΑΓΟΡΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Σῖτος τὸ κοίλον	γρ.	54—60
Κριθὴ	»	23—24
Βρόμη	»	13—14
Ὄροβος	»	36
Ἄνισον ἡ ὀκᾶ	»	$5^1/_2$
Λινόσπορος	»	$1^3/_4$
Κουκκία ξηρὰ	»	$1^1/_2$—$1^3/_4$
Σταφ. μαῦραι	»	$1^1/_4$
» βραστοὶ	»	$1^1/_4$
Γεώμηλα	»	1—1 5/40
Κρόμμυα	» παρ.	35—40
Ἔλαια ἐντόπια ἡ λίτρα	γρ.	33—34
» ξένα »	»	32
Βάμβαξ	»	18—20
Μαλλὶα	»	18—19
Οἶνοι τὸ γροσὶ	»	64—140
Κουμανδαρία	»	220-250
Ῥακὴ φουμα 20 β. ὀκὰ	»	2

ΑΠΟΙΚΙΑΚΑ

Ὄρυζα ὁ σάκκος	γρ.	192
Σάκχαρον	»	325
Σάπων ἑλληνικὸς ὀκᾶ	»	$5^1/_2$
Πετρέλαιον ρωσσικὸν τὸ κιβώτιον	»	62

(Ὅλα μὲ λίραν Ἀγγλίας γρ. 182)

Τύποις «Λευκωσίας»
Ε. Κ. ΠΕΤΡΙΔΟΥ καὶ Σίας.